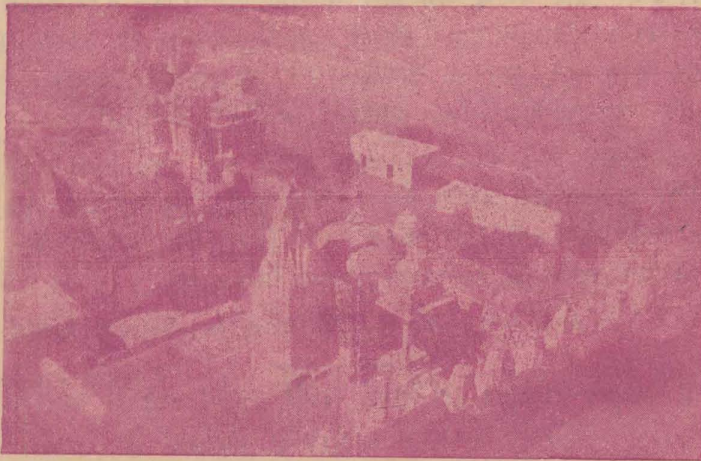

કોષાલકાવ્ય પ્રકાશન

પુસ્તક ૩૯ મું.
અંક ૫ મો.

સંવત ૧૯૬૮
માર્ગશીર્ષ.

શ્રી તાલધ્વજતીર્થના શીખરે:

પ્રકાશક

શ્રી જૈન આ-માનંદ સભા-ભારતનગર.

विषय-परिचय

१. आत्म-समर्पण	...	...	...	...	(मुनिश्री હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ)	૧૦૧
૨. શ્રી વિજયવલ્લભસૂર્યષ્ટકમ્	...	...	...	...	(પં. રામાનુજયાર્થવિરચિત)	૧૦૨
૩. ઉપદેશક પદ	...	...	...	...	(શ્રી યશોભદ્રવિજયજી મહારાજ)	૧૦૩
૪. નાલકેરાન્થોાકત...	...	...	...	...	(કવિ રેવાશંકર વાલજી અધિકા)	૧૦૪
૫. પાપના પંથે	...	...	...	...	(આ. શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ)	૧૦૬
૬. શ્રી મૃગાપુત્રચરિત્ર	...	...	...	...	(મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી : સંવિગ્નપાક્ષિક)	૧૧૧
૭. વિદ્યાર્થીઓને હિતસંદેશ	...	...	...	...	(સં. મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ)	૧૧૪
૮. ઉપદેશક પુષ્પો	...	...	...	...	(સં પં. શ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજ)	૧૧૬
૯. ચક્રવર્તી ચતુર્દશ દ્વાર વર્ણન	...	...	...	...	(સંગ્રાહક V.)	૧૧૮
૧૦. વીરપણુ તે આતમકાણે	...	...	...	...	(શ્રી મોહનલાલ દી. ચોકસી)	૧૨૦
૧૧. ઉપદેશ પદ	...	...	...	...	(આ. શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ)	૧૨૨
૧૨. વર્તમાન સમાચાર. (પંજમ સમાચાર વગેરે)	...	...	...	...		૧૨૩

શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર.

(શ્રી ગુણચંદ્રગણિકૃત)

આર હજાર શ્લોક પ્રમાણુ, મૂળ પ્રાકૃત ભાષામાં, વિસ્તારપૂર્વક સુંદર શૈલીમાં, આગમો અને પૂર્વાચાર્યોરચિત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિએ સં. ૧૧૩૯ ની સાલમાં રચેલો આ ગ્રંથ, તેનું સરળ અને ગુજરાતી ભાષાંતર કરી શ્રી મહાવીર જીવનના અમુક પ્રસંગોના ચિત્રોયુક્ત સુંદર અક્ષરોમાં પાકા કપડાના સુશોભિત આધન્ડીંગથી તૈયાર કરી પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે.

અત્યાર સુધીમાં પ્રકટ થયેલ શ્રી મહાવીર ચરિત્રો કરતાં વધારે વિસ્તારવાળો, જીવનના અનેક નહિ પ્રકટ થયેલ જાણવા જેવા પ્રસંગો, પ્રભુના પાંચે કલ્યાણકો, પ્રભુના સત્તાવીશ ભવોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને છેવટે પ્રભુએ રચેલે રચેલે આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર ઓષધાયક દેશનાઓનો સમાવેશ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

નીચેના પ્રાકૃત-સંસ્કૃત ગ્રંથોની ઘણી અદ્ય નકલો જ સિલિકે છે,
જેથી જલદી મંગાવવા સૂચના છે.

(૧) વસુદેવ હિંડી પ્રથમ ભાગ	રૂ. ૩-૮-૦	(૬) વૃહતકલ્પસૂત્ર ભા. ૪ થો	રૂ. ૬-૪-૦
(૨) ,, દ્વિતીય ભાગ	રૂ. ૩-૮-૦	(૭) ,, ભા. ૫ મો	રૂ. ૫-૦-૦
(૩) વૃહતકલ્પસૂત્ર ભા. ૧ કો	રૂ. ૪-૦-૦	(૮) શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ચાર કર્મગ્રંથ	રૂ. ૨-૦-૦
(૪) ,, ભા. ૨ જો	રૂ. ૬-૦-૦	(૯) પાંચમો છટ્ટો કર્મગ્રંથ ભા. ૨ જો	રૂ. ૪-૦-૦
(૫) ,, ભા. ૩ જો	રૂ. ૫-૮-૦		

(૧૦) ત્રિપષ્ટિલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૧ લું, પ્રતાકારે તથા પુકાકારે રૂ. ૧-૮-૦

पुस्तक : ३८ भुं : आत्म-
अंक : ५ भा : सं. ४६ :

वीर सं. २४६८ : भागशर :
विक्रम सं. १८९८ : डीसेम्बर :

आत्म-समर्पण

रचयिता: मुनि श्री हेमचन्द्रसागरजी

(राग-विभाग)

नयनो कयां रीजतुं ? दश विष्णु नयनो कयां रीजतुं ?-टेक.
शाश्वत प्रेमतुं स्थान जडे ना, इरी इरी कयां लभतुं ?
कृत्रिम लाव विषे लरमाध, अंतर शुं ङगवुं ? नयनो १
अंद्र मणे तो प्रेमी अकरीतुं डार शुं रीजतुं ?
शशीकेश गभने पछी थाये, तेने तो रडतुं. नयनो २
कृत्रिम वरतु सुलल अने पणु, अित न त्यां ङरतुं;
सच्चिदानंद निर्मण स्वइये, मुज मनडं ङरतुं. नयनो ३
परमेष्ठीमां श्रेष्ठ सदा तुं, दुःख हरजे लवतुं. नयनो ४
निरामय अनुपम सहु जगमां, तुज पदने वरतुं;
मुनि हेमचंद्र सदा अ ध्याने, त्हाशमां लणतुं. नयनो ५

यः परात्मा परंज्योतिः, परमः परमेष्ठिनाम् ।

आदित्यवर्णं तमसः, परस्ता दमन्ति यम् ॥ १ ॥

(वी. स्तो. प्र. १)

[१०२]

श्री आत्मानंद प्रकाश.

काशीनिवासी विद्वद्शिरोमणि सर्वशास्त्रनिष्णात पंडित रामानुजाचार्यविरचितं—

श्री विजयवल्लभसूर्यष्टकम्—

अच्छस्वच्छाक्षिवद्भिर्नुतविमलमतिर्बुद्धिराशिः क्षमायुक्,
 ज्ञानाग्नौ येन दग्धाः कलिमलविषयाः स्तोमरूपाः समस्ताः ।
 सत्कर्त्तृप्रपङ्का क्षितितलकुधियो वासना क्षालिताऽभूत्,
 तं वन्दे वल्लभार्यं गुणगणसहितं सन्नतः सार्द्रभावैः ॥ १ ॥

यो श्राम्ना तिग्मरश्मिः दुरितशमनरुत् सान्द्रपीयूषवर्षश्र,
 चन्द्रो ज्योत्स्नासमेतो बुधकुमुदगणे सच्छिवैराप्तपूज्यः ।
 धन्या सा रत्नगर्भा सकलजननुतं या सुपुत्रं व्यसोष्ट,
 तं वन्दे वल्लभार्यं गुणगणसहितं सन्नतः सार्द्रभावैः ॥ २ ॥

वागीशो वाग्विलासे विबुधगणनुतश्शक्रपूज्यश्च धीमान्,
 स्वर्गाञ्जिष्ठावतारः सुकृतिजनयुते भारते भारती स्वाम् ।
 नष्टप्रायां विलोक्याप्रतिहतवचसा जाग्रतीं येन नीता,
 तं वन्दे वल्लभार्यं गुणगणसहितं सन्नतः सार्द्रभावैः ॥ ३ ॥

लुप्तप्राया विभान्ति प्रतिदिनमधुना शास्त्रचर्चाः समर्च्यः,
 लोकेऽस्मिन् दैवदोषादिति मनसि महच्छल्यमाविर्बभूव ।
 तन्नष्टं येन नोतं सुखदगुणवता दर्शनस्नेहभाजा,
 तं वन्दे वल्लभार्यं गुणगणसहितं सन्नतः सार्द्रभावैः ॥ ४ ॥

चाणक्यो नीतिशास्त्रे पदपरिरचनायां स्वयं शेषनागः,
 कर्माकर्मज्ञतायां विविधमतियुतो जैमिनिश्चाद्वितीयः ।
 काव्ये श्रीहर्षबद्यो रचयति नितरामभृतप्रोतवाणीम्,
 तं वन्दे वरुलभार्यं गुणगणसहितं सन्नतः सार्द्रभावैः ॥ ५ ॥

श्रीलक्ष्मीश्राथ हंसो जयविजयमुनिः स्वर्गतो यस्य कीर्त्तिम्,
 गायं गायं विनोदं सकलसुमनसां प्रीतिपूर्णं दधाति ।
 भूमिस्थः कान्तिमान्योऽप्यतिमुदितहृदा स्वाऽऽशिषा यं युनक्ति,
 तं वन्दे वल्लभार्यं गुणगणसहितं सन्नतः सार्द्रभावैः ॥ ६ ॥
 अम्बालान्तर्विभात्यप्रतिहतमनिशं गुर्जरांवालमध्ये,
 विद्यागारं तथैवोच्छसितगुणगणोम्नेःपुर्यां शुभाङ्गम् ।
 यत्कीर्त्तिर्भाविनीया वसति गुणजुषां मानसे मानदात्री,
 तं वन्दे वल्लभार्यं गुणगणसहितं सन्नतः सार्द्रभावैः ॥ ७ ॥
 यत्संस्था स्थापिता वै विलसति नितरां मुंबईस्थाऽपराश्री-
 वर्काणाग्रामगर्भे प्रथितगुणजुषाः सन्ति छात्राः कियन्तः ।
 वीयन्ते यत्र शिक्षा विमलगुणयुतैः शिक्षकैर्मपूर्णाः,
 तं वन्दे वल्लभार्यं गुणगणसहितं सन्नतः सार्द्रभावैः ॥ ८ ॥
 श्रीवल्लभाष्टकं पुण्यं यः पठेद्भक्तिसंयुतः ।
 सर्वाभीष्टफलप्राप्तिर्हस्ते तस्य न संशयः ॥

उपदेशक ५६.

(गजल-लैरवी)

यादी जशे पलकमां महभरत आ युवानी,
 येतो जरा युवानो हिलमां विचार आणी।
 अथपणु वळे रमतमां वृद्धत्व रोगमांढि;
 सद्धर्म काज जगमां, व्यवसर परे युवानी. यादी० १
 नाटकसिनेमा जेतो, छोटल नळि विसरतो;
 विपयानी ज्वालाआमां, होमाय जिहगानी. यादी० २
 दर्शन प्रलुना करवा, तुजने पणत ना भणतो;
 नटीआने नीरभवांमां, बूले तुं अन्नपाणी. यादी० ३
 सद्धर्म काज इपीआ, वापरतां मन मुंआये;
 थाये हजरोकेरी, इशनमां धूणधाणी. यादी० ४
 आज्ञे लले हसे तुं, पाछणथी रेपुं पडशे;
 कळे यशोबद्र समजने, उजले आ युवानी. यादी० ५

[૧૦૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નાલિકેરાન્યોક્તિ.

(શાર્દૂલવિક્રીડિત વૃત્ત)

ચૈરેષ તરુઃ ફલં ચ વિપુલં દૃષ્ટૈવ દૃષ્ટં શુકઃ ।
 પક્કં શાલિવનં વિહાય જહધીસ્તં નાલિકેરં ગતઃ ॥
 તપ્પાદ્યઃ વુમુક્ષિતેન મનસા યત્નઃ કૃતો મેદને ।
 વાઙ્મ્હા તદ્ય ન કેવલં વિગલિતા ચઙ્ચૂરગતા ચૂર્ણતામ્ ॥ ૧ ॥

આ જગતમાં બધાં ત્યાં આલ્હિક આડંબર (દંબ) ઘણો જ વધી પડેલો છે. એવા બહારના બલકાથી અંગ્મ, મોહ પામી ઘણા ભોળા અને સરળ ચિત્તના મનુષ્યો કસાઈ પડે છે અને પરિણામે નિષ્ફળ થઈ હૃદયપૂર્વક પરતાય છે. એવા જનોને ચેતવવા માટે કોઈ અનુભવી કવિ ઉપરની અન્યોક્તિદ્વારા બોધ કરે છે.

“કોઈ એક આનંદી-મસ્ત પોપટ પોતાને ભૂખ લાગેલી હોવાથી ઉદરપોષણાર્થે શાળ- (ચોખા-ડાંગર)ના ક્ષેત્ર તરફ ઉતાવળો ઉતાવળો ઊડતો જતો હતો, એવામાં તેની દૃષ્ટિ નીચે પસાર થતા એક લીલાછમ મહાન જણાતા વૃક્ષ ઉપર પડી, અને એ સર્વ વૃક્ષોમાં શ્રેષ્ઠ-ઉચ્ચ જોઈ પોતાના મનમાં મગ્ન થઈ કહેવા લાગ્યો કે-આહા! આ કેવું ઉત્કૃષ્ટ વપુધારી મનોહર લીલા રંગવાળું, અને મહાન ફળ જેની ટોચે શોભી રહ્યું છે એવું સુંદર આ વૃક્ષ. યસ! આજની ક્ષુધા તો અહીં જ તૃપ્ત કરું એમ મન સાથે નિશ્ચય કરી તે અન્ન (પરિણામ નહીં) જાણનારો) પોપટ સડેડાટ કરતો નીચે ઊતર્યો, અને એ (નાળિ-એર)ની ટોચ પર આહ્લાદપૂર્વક આશાભર્યો બેઠો. ભૂખ પણ કડકડીને લાગેલી તેથી સત્વર એ ફળને (નાળિએરના મોટા ત્રોપાને) પોતાની ચાંચવડે ભેદન કરવા લાગ્યો. ઘણી જ ચાંચો મારી પણ ક્યાં એ કઠિનમાં કઠિન ત્રોપાતું આચ્છાદન અને ક્યાં પોપટની કોમળ ચાંચ!!! ભૂખ કહે મારું કામ, એટલે શરીરના સઘળા અંગથી તેણે ચંચુપ્રહાર કર્યા, પણ સઘળું નિષ્ફળ ગયું. થાક્યો અને ભારે મૂંઝાયો! હવે તેને સમજાયું કે અરે! આ તો લીલા નાળિએરનો જાજીર ત્રોપો છે, હવે હું ક્યાં જઈ, શું ખાઉં! અરેરે ભક્ષ તો ન જ મળ્યું પણ આ મારી ચાંચના પણ ચૂરા થઈ ગયા! હું એ ચાંચથી હવે ખોરાક પણ ખીન્ને સ્થળેથી કેમ મેળવી શકીશ? અરે! આજ આડંબરવાળા નાળિએરના વૃક્ષ તને ધિક્કાર છે સાથે મને પણ ધિક્કાર છે. કે હું તારું આ દંભી સ્વરૂપ પારખી ન શક્યો. હું તો પારાવાર દુઃખી થયો પણ મારા જેવા ખીન્ન ભોળાઓને ડીઝીમ વગાડી કહે તો બધું છું કે “કેવળ રૂપથી રાયશો નહીં. ઊજળું એટલું દૂધ લેખવશો નહીં. એ દંભી વૃક્ષ તને છેલ્લા પ્રણામ છે.

નાલિકેરા-ચોક્તિ

[૧૦૫]

મારા વહાલા વાયકવૃદ્ધો-અન્ધુઓ !

એ તો પોપટની અને નાળિયેરની વાત થઈ, પણ આપણા માનવસમાજમાં પણ દાંભિકો-ડોળધાલુઓની ક્યાં ખોટ છે? મોટા આડંબરવાળાઓએ જે જે ગરિમોતે-આશાભર્યાઓને છક્કડ ખવરાવી છે, તાળવે ગોળ ચોટાડી છેતરી પાડી નિરાશ કર્યા છે, એનું શબ્દોમાં વર્ણુન કરતાં કલમ પણ ઘુલુ ઊઠે છે. એવા જગતને મોહપાશમાં લોભ-લાલચમાં) નાખી, બિચારાઓ પાસેથી જોઈતો સ્વાર્થલાભ સાંધી લઈ, પાછળથી જે ધક્કો મારે છે અને તેનાં આશાભંગ થએલાં કાળજીનું દ્રઢાવે છે, એવા ઊજળા ઠગોને ધિક્કારવાને મારા પાસે શબ્દો જ નથી !!!

આકાશમાં જોઈ ચાતકપક્ષી, દરેક વાદળાં પાસે જળની યાચના કરે છે, તેને રાજપિંચવર ભર્તૃહરિ સાચું જ કહે છે કે:—

રે રે ! ચાતક સાવધાનમનસા મિત્ર ! ક્ષણં શ્રૂયતામ્,
અમ્મોદા વહવો વસન્તિ ગગને સર્વેડપિ નેત્રાદશાઃ,
કેચિત્ વૃષ્ટિમિરાદ્ર્યન્તિ ધરણીં ગર્જન્તિ કેચિત્ વૃથા,
યં યં પश्यસિ તસ્ય તસ્ય પુરતઃ મા બ્રૂહિ દોનં વચઃ ॥ ૧ ॥

હે ! ભાઈ ચાતક ! તું સ્થિર ચિત્તે મારું કથન સાંભળ ! આકાશમાંનાં તમામ વાદળાંઓ પાસે તું જળની માગણી કર્યાં જ કરે છે, પણ તને હું સ્પષ્ટ સમજાવું છું કે— એ વાદળાંઓ પૈકી એવાં વાદળાંઓ તો થોડાંક જ (વિરલા જ) હોય છે કે, જે પોતાની જળાંધી સમૃદ્ધિવડે, તરસી જમીનને રસભીની-તૃપ્ત કરે. આકાશનાં તમામ વાદળાંઓ તો ખાલી શોર-અકોર (ગર્જના) કરી, એક ટીપું પણ પાણીનું આપ્યા વિના ચાલી જ જાય છે; માટે તું ગરિમડું મોં કરી દીનવાણીથી બધા પાસે યાચના કરીશ નહીં.

ઉપરની બંને અન્યોક્તિઓ આપણને શું શું સૂચવે છે એ મારા સુજ-સહૃદય વાંચકે સ્વયં સમજી લેવું !

તા. ૨૩-૧૧-૪૧
સૂર્યાસર
ભાવનગર-૫૩૫

શાસ્ત્રોનો શુભ સંદેશવાહક,
રેવાશંકર વાલજી બધેકા.
નીતિધર્મોપદેશક ઉ. કન્યાશાળા-ભાવનગર.

લે:-આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ.

પાપના પંથે.

અખિલ સંસારમાં પ્રાણિમાત્ર સુખના અભિલાષી છે, દુઃખ કોઈને પણ ગમતું નથી. આમ હોવા છતાં પણ અણુસમન્નુ, અજ્ઞાની જીવો પુદ્ગલાનંદીપણુના અનાદિ કાળના અભ્યાસને લઈને અને કષાય તથા વિષયને વશ થઈને ક્ષણિક સુખ માટે ખીજ જીવોને દુઃખ આપે છે. પોતે માની લીધેલા સુખ તરફ જ લક્ષ્ય હોવાથી અને સુખ મળી ગયાની ભ્રમણાથી, ચિત્ત ભ્રમિત્ત થઈ જવાથી ખીજને થતા દુઃખની જરાએ અસર થતી નથી અને તેથી કરીને તેમનું ચિત્ત કોમળ બની દયાર્દ્ર થતું નથી. સુખ આપવાથી તે સુખ મળે છે પણ ખીજનું દિલ દુખાવી સુખની આશા રાખવી તે વિષયાન કરીને જીવવાની આશાની જેમ નિરર્થક છે.

દુઃખ આપવાના અનેક પ્રકાર હોવાથી પાપ પણ અનેક પ્રકારનું છે. આ અનેક પ્રકારના દુઃખોને શારીરિક તથા માનસિક દુઃખોમાં સમાવેશ થઈ જાય છે. શરીરદ્વારા અનેક પ્રકારે શરીરની કદર્યના કરીને શારીરિક દુઃખ અપાય છે, અને પ્રતિકૂળ વાણી તથા વિચારદ્વારા તેમજ કાયાદ્વારા પણ મનને દુભવીને માનસિક દુઃખ અપાય છે. શારીરિક દુઃખોને વ્યાધિ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે ત્યારે માનસિક દુઃખો વ્યાધિ તરીકે ઓળખાય છે શારીરિક પીડા આપવા કરતાં માનસિક પીડા આપવામાં વધારે અપરાધી થવાય છે એમ સૂક્ષ્મ દ્રષ્ટિથી અવલોકન કરીએ તો સ્પષ્ટતર ભાસ થાય છે. શરીરને ઇજા પહોંચાડવાથી મન દુભાય છે પણ તે ચિંતાના સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરી શકતું નથી તેમજ શબ્દની જેમ જીવન પર્યંત અનુચ્ચા કરતું નથી. કહેવાય છે કે તલવારનો ઘા રૂઝાઈ જાય છે પણ વચનનો ઘા રૂઝાતો નથી.

ખીજનું મારું ચિંતવવું, અપશબ્દ બોલવા અછતા દોષોનો આરોપ મૂકવો, માયા વર્તન રાખવું, અસત્ય બોલી વિશ્વાસઘાત કરવો, ખીજના લાભમાં આડે આવી નુકશાન પહોંચાડવું વિગેરે વિગેરે માનસિક દુઃખ ઉત્પન્ન કરવાનાં કારણો છે. અને તે માનવી માત્રને ઉદ્દેગ તથા ખેદની ભડીમાં અત્યંત તપાવીને તેમના રૂધિર તથા માંસને સુકાવી નાંખે છે અને મૃત્યુના શરણે પહોંચાડે છે. કેટલાકને તો ઉદ્દેગ તથા ખેદ ન સહન થવાથી આત્મઘાતનો આશ્રય લેવો પડે છે અથવા તો વગર પ્રયાસે દેહ છોડી દેવો પડે છે.

યદ્યપિ શારીરિક દુઃખ આપવામાં માયા-પ્રપંચના ઉપયોગની ખાસ જરૂરત રહેતી નથી તે સિવાય પણ શારીરિક દુઃખ આપી શકાય છે પરંતુ માનસિક દુઃખ આપવામાં તો ખાસ કરીને માયા, પ્રપંચ, છળ-કપટ, દંભ તથા કાવાદાવાનો ઉપયોગ કરવો પડે છે. માનસિક દુઃખ આપનારના અધ્યવસાય ચોવીસે કલાક મલિન બન્યા રહે છે. પશ્ચાતાપ કરવાનો સમય ભાગ્યે જ પ્રાપ્ત થાય છે. પણ કાયિક દુઃખ આપનારના તો ખીજના શરીરને ઇજા પહોંચાડ્યા પછી અધ્યવસાય ફરી પણ જાય છે. અને પશ્ચાતાપ કરીને દુઃખી થનારની પાસેથી માર્ગી પણ માગી લે છે; માટે જ માનસિક દુઃખ આપનાર શારીરિક દુઃખ આપનાર કરતાં વધારે અપરાધી છે. કોઈ માણસને કોઈએ શસ્ત્રદ્વારા અથવા તો યદિ મુદ્દિથી પ્રહાર કરીને ઇજા પહોંચાડી હોય, કે જેને લઈને શરીરમાં ઘા પડ્યા હોય અથવા તો ખીજ કંઈ પીડા થઈ હોય તો તેની ચિકિત્સા કરી મટાડનાર ઘણા મળી આવે છે કે જેને વૈદ્યકોટર તરીકે ઓળખવામાં આવે છે; પણ માનસિક પીડા મટાડનાર સંસારમાં કોઈ નથી, તેની ચિકિત્સા નથી, ઔષધ

પાપના પંથે.

[૧૦૭]

નથી તેમજ ચિકિત્સાશાસ્ત્ર પણ નથી માટે જ શારીરિક દુઃખ કરતાં માનસિક દુઃખ પ્રધાન છે.

સત્પુરુષો-મહાપુરુષો સિવાય મિથ્યાભિમાની સંસારના પ્રાણી માત્રમાં સ્વાર્થ રહેલો છે, આ સ્વાર્થ અનેક પ્રકારનો હોવા છતાં તેનો બે વિભાગમાં સમાવેશ થઈ શકે છે. એક તો જીવવાને માટે કરવામાં આવતા પ્રયત્નસ્વરૂપ અને બીજો મોજશોખ તથા આનંદ, સુખશાંતિ માટે કરવામાં આવતા પ્રયત્નસ્વરૂપ, કેવળ જીવવાના સ્વાર્થોએ બીજા જીવોને ઘણું કરીને શારીરિક દુઃખ આપનારા હોય છે; પણ એ સિવાયના બીજા સ્વાર્થોએ તો મોટે ભાગે માનસિક તથા શારીરિક દુઃખ આપે છે, અને પોતાની ક્ષુદ્ર તૃષ્ણાઓને સંતોષે છે; છતાં પરિણામે તંમને સંતોષ મળી શકતો નથી. પ્રારભમાં સંતોષ જણાય છે ખરો પણ તે કેવળ તેમની એક ભ્રમણા જ હોય છે, જીવાચ્ચ જે જીવન મેળવ્યું હોય તેમાં જીવવાનો સ્વાર્થ તો સહુને હોય છે, અને તેના માટે કાંઈ ને કાંઈ પ્રયાસ કરવો જ પડે છે, અને તેના અંશે અપરાધો પણ બનવું પડે છે, તો પણ એાછા અપરાધો જીવાય તો અત્યંત ઉત્તમ છે; કારણ કે તેમ કરવાથી આત્મા પાપથી એાછો લેવાય છે. બીજા જીવોને જીવડીને જીવનારા કે જેઓ સત્પુરુષોની કેટીમાં ગણાય છે એટલે દરબજે તો નહીં પણ એાછા અપરાધો જીવનારા સાધુપુરુષોની પકિતમાં લગી શકે છે, અને સમજી સંસાર તંમને બહુમાનની દૃષ્ટિથી જીવે છે તેમ જ તંમનું અનુકરણ કરવા ઉદ્ધૃત થાય છે.

જીવવાના સ્વાર્થ સિવાય બીજા અજ્ઞાનતાથી પોતે માની લીધેલા આનંદ, સુખ, શાંતિ, સંતોષ, તૃપ્તિ આદિ સ્વાર્થોને માટે પ્રાણીઓ નિરંતર પુષ્કળ અપરાધો સેવ્યા કરે છે, કારણ કે ધર્મ તથા નીતિનું ઉદ્ધૃત કર્યાં સિવાય બનાવટી ભ્રમિક આનંદ આદિ પ્રાપ્ત થઈ શકતા નથી. અને તે ઉદ્ધૃત બીજાને શોક, દુઃખ, અશાંતિ,

અસંતોષ આદિ આપવાથી અવશ્ય થાય છે. તેમજ બીજાને શોક વિગેરે પણ માયા, પ્રપંચ, છબ, અસત્ય, કાવાહવા અને કપટથી તેની સાથે વર્તવાથી થાય છે. યદ્યપિ બીજાને આનંદ, સુખ, શાંતિ આપીને પોતે આનંદ સુખશાંતિ મેળવવાવાળા પણ સંસારમાં હોય છે; પરંતુ તે અત્યંત અલ્પ પ્રમાણમાં હોય છે. કારણ કે તેમ કરવામાં ક્ષુદ્ર વાસનાઓ તથા તૃષ્ણાઓનો ભોગ આપવો પડે છે, તેમજ આર્થિક તથા શારીરિક સંપત્તિનો વ્યય કરીને જીવનમાં કેટલાક દુઃખદ પ્રસંગોનો સામનો કરવો પડે છે. અને એટલા માટે જ આવા દેવી પુરુષોનું પાપના પ્રસંગોમાં પાપની વિચારણામાં સ્થાન જ નથી.

મિથ્યાભિમાની માનવાઓની પ્રકૃતિમાં ઘણી જ વિલક્ષણતા રહેલી હોય છે, સ્વાર્થ હોય કે ન હોય તો પણ અભિમાનના આવેશથી પણ બીજા જીવોને કનડીને સંતોષ માને છે. જેમની પ્રકૃતિમાં અસહિષ્ણુતા તથા અભિમાનની માત્રા અધિકપણે રહેલી હોય છે તેઓ બે શારીરિક તથા આર્થિક સંપત્તિથી સખળ હોય અને તેના વચનનું કે વર્તનનું અપમાન કરનાર બંને પ્રકારે નિર્બળ હોય તો શારીરિક તથા માનસિક બંને પ્રકારની પીડા આપવામાં પોતાને મળેલી સંપત્તિનો દુરુપયોગ કરે છે. સશસ્ત્ર કે નિઃશસ્ત્રપણે નિર્બળના શરીર ઉપર હુમલો કરીને તેને ઇજા પહોંચાડે છે, અથવા તો દ્રવ્ય વ્યય કરીને બીજાની મારફત તેને શારીરિક દુઃખ ઉત્પન્ન કરાવે છે. તથા તેની જીવનવૃત્તિનો ભંગ કરવા પોતાની શક્તિ વાપરીને તેને માનસિક પીડા ઊભી કરે છે, તેની આજીવિકાના સાધનોને તોડવા પ્રયત્ન આદરે છે, કોઈને ત્યાં નોકર હોય તો શેઠને અવળું સમજાવીને રજા અપાવે છે, કોઈના આશ્રય તળે ધંધો કરી રળી ખાતો હોય તો આશ્રય આપનારના દૃઢ્યમાં માયાવીપણે તેના માટે અપ્રમાણિકતાની છાપ બેસાડીને નિરાશ્રિત બનાવે છે, અછતા

[૧૦૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોષોનો આરોપ કરીને અને અપરાધી બનાવીને રાજપુરુષોદ્વારા શિક્ષા કરાવે છે. આવા અનેક પ્રસંગો ઉપસ્થિત કરીને પણ ખીજને માનસિક વ્યથાનો ભાગી બનાવે છે, જે તેઓ આર્થિક અથવા તો શારીરિક સ્થિતિમાં ખીજથી નબળા હોય તો કેવળ માયા-પ્રપંચ તથા અસત્યનો આશ્રય લઈને પણ ખીજને દુઃખી કરીને પોતે શાંત મેળવે છે. અન્યને અવળું સમજાવીને તેના અનેક વિરોધીઓ ઊભા કરે છે. તેની પ્રિય વસ્તુનો વિચ્છેદ કરીને તેનું મન દુભાવે છે, જે સામેનો માણસ ધર્મપ્રિય હોય તો તેના ધર્મકાર્યમાં આડો આવીને તેને દુઃખ ઉત્પન્ન કરે છે. સામેના માણસ સાથે માયાવી મૈત્રી કરીને તેનું કાસળ કઢાવે છે, અથવા તો વિશ્વાસઘાત કરીને આર્પિત-વિપત્તિના પ્રસંગો એવા ઊભા કરે છે કે જેથી કરી તેનું જીવન દુઃખમય બની જવાથી પરિણામે તેને આત્મઘાતનો આશ્રય લેવો પડે છે.

જીવવાનો તેમજ આનંદ, સુખ તથા મોજ-શોખનો સ્વર્થ આડો આવવાથી તો માનવીઓ ખીજને કનડી દુઃખ દઈને અત્યંત પાપ ઉપાર્જન કરે છે અને અપરાધી બને છે; પરંતુ જેમને લેશમાત્ર પણ સ્વર્થ હોતો નથી એવા તુચ્છ પ્રકૃતિવાળા કેવળ મિથ્યાભિમાન, અસહિષ્ણુતા, સત્તા, દ્રેષ, વિરોધ, ઈર્ષ્યા આદિને આધીન થઈને ખીજની ઉપર અણુગમે આવવાથી જ તેમને નિરર્થક દુઃખી કરે છે. અનેક પ્રકારની આર્પિતવિપત્તિ ઊભી કરીને તેના જીવનને અકારું બનાવી નાંખે છે. પોતાની આણુમાં વર્તાવવા ખીજના બળને અસત્ય તથા છળની સહાયતાથી અનેક પ્રકારની ખટપટો કરીને શિયલ બનાવી નાંખે છે. ખીજને આર્થિક તથા શારીરિક નુકશાન પહોંચાડીને અત્યંત આનંદ મનાવે છે. ખીજને સુખી હોય, સંપત્તિવાળો હોય, શુભવાન તરીકે ઓળખાતો હોય, માનવીઓમાં સારો આદરસત્કાર મેળવતો હોય તો તેને તુચ્છ-પ્રકૃતિવાળા માનવી-

યોનાં હૃદય હલકાં હોવાથી સહન કરી શકતા નથી અને તેમને હલકા પાડવાને ઘણા નીચ પ્રયાસો આદરે છે. અછતા દોષોનો આરોપ મૂકીને જનતામાં અવર્ણવાદ ઝોલે છે. પ્રમાણિક સભ્ય સભ્યન માનવીઓ તો આવી હલકી વ્યક્તિઓની અવગણના જ કરે છે; પરંતુ તેના જેવા જ હલકા હૃદયવાળા ઈર્ષ્યાળુ માનવીઓ તેના ઝોલને વધાવી લઈને અને ઉત્તેજન આપીને જ્યારે સક્રિય ભાગ લે છે ત્યારે તો તે પોતાના હૃદયમાં અત્યંત આનંદ મનાવે છે, અને નિરર્થક પાપ ઉપાર્જન કરીને અપરાધી બને છે. મિથ્યાભિમાની સત્તાધારીઓમાં પણ અસહિષ્ણુતાની માત્રા અધિક હોય છે અને એટલા માટે જ તેઓ પણ નિરપરાધી માનવીઓને દુઃખ આપવામાં કમી રાખતા નથી અને નિરર્થક વધારે અપરાધી બને છે. આ બધાં પાપ ઉપાર્જન કરી અપરાધી બનનારાઓ કરતાં પણ વધારે પાપ ઉપાર્જન કરી અપરાધી બનનારા સંસારમાં કૃતદ્વ દ્રોહીઓ અને વિશ્વાસઘાતી છે. કૃતદ્વ માણુસોમાં નિર્હયતા અતિશયપણે રહેલી હોય છે. કૃતદ્વ માણુસના મરતાં પ્રાણુ બચાવ્યા હોય તો પણ સમય આવ્યે બધુંયે ભૂલી જાય છે, અને પ્રાણુ બચાવનારના પણ પ્રાણુ લેવા તૈયાર થઈ જાય છે. માતાપિતાએ અનેક પ્રકારના કષ્ટો સહન કરીને મોટા કરેલા કુપુત્રો મોટા થયા પછી વડિલો-પાર્જિત સંપત્તિ મેળવીને કાંઈક સુખી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવા છતાં પણ માતાપિતાની સેવા કરવાને બહલે તેમને અનેક પ્રકારની કનડગત કરે છે, તેમની આરામું ઉલ્લંઘન કરીને અથવા તો અનાદર તથા તિરસ્કાર કરીને માનસિક દુઃખ આપે છે, પ્રતિકૂળ આહાર આદિદ્વારા તેમજ તાડના, તર્જના કરીને શારીરિક દુઃખ આપે છે, અને છેવટે અત્યંત ઘૃણા આવવાથી માતાપિતાનું મૃત્યુ ચિંતવી માતૃઘાતી પિતૃઘાતી થવામાં જ પોતાને કૃતકૃત્ય માને છે. એક વ્યક્તિ કે જે અત્યંત કંગાળ સ્થિતિમાં હોય અને જેના ઉપર

પાપના પ'થે.

[૧૦૯]

અન્નદેવ પણ નિરંતર અપ્રસન્ન રહેતા હોય એવી સ્થિતિવાળાની કોઈ દયાળુ માણસ દયા ખાઈને પોતાના તન, મન, ધનના ભોગે પણ તેને સારી સ્થિતિમાં લાવી મૂકે, અને તે સારી રીતે સુખમય જીવન ગાળતો હોય એવે સમયે દેવવશાત્ તેના ઉપકારીની અત્યંત નબળી સ્થિતિ થઈ બંધ તો તેના કરેલા ઉપકાર ભૂલાવી દઈને કૃતમ્નશિરોમણિ ઉપકારીની સંભાળ લેવા તો દૂર રહી પણ તેને આર્પત્તમાં પડેલા જોઈને ખુશી થાય છે. કદાચ આશા કરીને જે પૈસાની મદદ લેવા આવ્યો હોય અને શરમથી પાંચ પૈસા ધીર્યાં હોય તો પૈસા આપવાની સુદૃઢ સગવડતાના અભાવે વીતી જતાં રાજ્યદ્વારા પોતાના આપેલા પૈસા વસુલ કરવા તેને ઘરબાર વગરનો બનાવોને રજાગતો કરી નાંખે છે. કોઈ વખત તો આશા કરીને આવ્યો હોય તો કાંઈ પણ આખ્યા સિવાય જેમ તેમ માર્મિક વચનો સંભળાવીને નિરાશાની સાથે માનસિક દુઃખ ઉત્પન્ન કરે છે. એનાથીએ વધારે કૃતમ્નશિરોમણિ ધર્મનો ઉપકાર ભૂલનાર છે. ધર્મના પ્રતાપથી જેમણે મનુષ્યજન્મ, આર્યદેશ, ઉત્તમ કુળ, ઉત્તમ ભક્તિ, પાંચે ઈંદ્રિયે પૂર્ણ, અઢળક ધન, પૌંદ્ર-ગલિક સુખની સામગ્રી, નિરોગી શરીર, અનુકૂળ સ્વજન વર્ગ, નિર્મળ યશકીર્તિ, પાંચ માણસોમાં આદરસત્કાર અને એ ઉપરાંત આત્મશ્રેયની સકળ સામગ્રી મેળવેલી હોય, અને ધર્મના રક્ષણ તળે સુખે જીવતા હોય એવાઓને ધર્મની સેવા કરવાનું કહેવામાં આવે તો તરત જ તેમને ઝ્ઘાનિ થાય છે અને સુખ મરડે છે. ધર્મના પસાયથી મેળવેલી સંપત્તિમાંથી પાંચ પૈસા ધર્મ નિમિત્તે માંગવામાં આવે તો સ્પષ્ટ ના પાડે છે. માનવી માત્રની પાસે જેટલીએ સુખની સામગ્રી છે તે બધીય ધર્મે આપેલી હોવાથી સમય આવ્યે સઘળું ય ધર્મને અર્પણ કરી દેવું જોઈએ છતાં જેઓ મિથ્યાભિમાનમાં આવી ધર્મનો અનાહાર કરે છે તેઓ કૃતમ્નશિરોમણિ કહેવાય છે.

દ્રોહી માણસોના હૃદય અત્યંત તુચ્છ-હલકાં હોય છે. એમની પ્રકૃતિ નિષ્પ્રયોજન દ્રોહ કરવાવાળી હોય છે. ખીજાઓની સુખ શાન્તિ એમને જરાય ગમતી નથી. ખીજાઓને આર્પત્ત-વિપત્તિમાં નાખવા એમનો સતત પ્રયાસ ચાલુ જ રહે છે. દ્રોહી માણસોને દ્રોહ કરવાને કોઈ પણ અયોગ્ય હોતું નથી. માતાપિતા, સ્વામી, શુરુ, પુત્ર, સ્ત્રી આદિ સર્વનો દ્રોહ કરે છે. ખીજાને સુખી જોઈ તેને દુઃખી કરવા પ્રયાસ કરે છે અને દુઃખી જોઈ સુખ મનાવે છે, રાજી થાય છે. આવા માણસો મોઢેથી મીઠાબોલા પણ હૃદયમાં ઝેરથી ભરેલા હોય છે. એમનામાં દેખીતી રીતે વિનય તથા નમ્રતાની માત્રા ખીજા કરતાં અધિકતર દેખાય છે, પણ અંતઃકરણ અનિષ્ટની ભાવનાથી વાસિત હોય છે. આવા માણસો સુખ્યત્વે કરીને પોતાના સંબંધીઓ સ્નેહીઓ તેમજ ઉપકારીઓનું અનિષ્ટ, અકલ્યાણ, અહિત કરીને અત્યંત સંતોષ માને છે. ખીજાને આર્પત્ત-વિપત્તિમાં નાંખવાના પ્રયાસોમાં ક્ષાવી ન શકે તો તેમના હૃદય શોકથી બળ્યા કરે છે. એમનામાં અસીમ અસહિષ્ણુતા રહેલી હોવાથી અન્યની સદ્ભૂત ગુણસ્તવના સાંભળીને કે ગુણુવાન શ્રેષ્ઠ પુરુષોદ્વારા કરવામાં આવતો આદર-સત્કાર જોઈને અત્યંત દુઃખી થાય છે.

ધર્મદ્રોહી સર્વદ્રોહીઓમાં અગ્રસ્થાને છે. વિષયાસકત માનવી પોતાની કુદ્ર વાસના સંતોષવાને ધર્મપ્રિય શ્રદ્ધાળુના હૃદયમાંથી ધર્મવાસના દૂર કરીને અનેક પ્રકારની કુચુકિતઓથી ધર્મનો દ્રોહી બને છે. પુદ્ગલાનંદીપણાને લઈને મિથ્યા શ્રદ્ધા હોવાથી ધર્મ તથા ધર્મીના અવર્ણવાદ બોલે છે. સુકત-પથપ્રદર્શક સમ્યગ્ શાસ્ત્રોને વખોડે છે, વિશુદ્ધ ધર્મમાર્ગે ગમન કરનારાઓને અછતા દોષો દેખાડીને માર્ગભ્રષ્ટ કરે છે. ધર્મનો વિકાસ તથા ઉન્નાત જોઈને હૃદયમાં બળે છે, અને ધર્મ ધર્મી-ઉપર અછતા આરોપો મૂકી પોતાની દૃષ્ટથી ક્ષિપ્ત કરીને ધર્મનો દ્રોહ કરે છે.

[૧૧૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ પ્રમાણે પાપના અનેક પ્રકારો છે, પરંતુ પાપની પૂર્ણહિત વિશ્વાસઘાતમાં થાય છે. અર્થાત્ બધા ય પાપોનો વિશ્વાસઘાતમાં સમાવેશ થઈ જાય છે, કારણ કે વિશ્વાસઘાતી, માયાવી તથા જુઠાબોલા હોય છે તથા એમનામાં દંભની માત્રા પણ અધિકતર હોય છે અને ધર્મની શ્રદ્ધા પ્રાયઃ હોતી નથી. એઓ ક્ષુદ્ર વાસનાના દાસ હોવાથી પરને વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરવા બીજાની માન્યતા પ્રમાણે ડોળ-આડંબર કરે છે. જેમની પાસેથી પોતાની વાસનાની તૃપ્તિ કરવી હોય તેમને પોતાની તરફ આકર્ષવાને તેમના વિચાર પ્રમાણે બાહ્ય પ્રવૃત્તિ રાખે છે. બીજા સંપૂર્ણપણે વિશ્વાસની બળમાં ફસાયા પછી તેમને છેતરવાને ક્ષણ માત્ર પણ વિલંબ કરતા નથી. જ્યાં મિથ્યા ડોળ આડંબર રહેલો હોય છે ત્યાં વિશ્વાસઘાત સારી રીતે વસેલો હોય છે. વિશ્વાસઘાતથી સામેના માણસને થતા આઘાત, પીડા કે દુઃખથી વિશ્વાસઘાતીને જરા ય ખેદ કે દુઃખ થતું નથી પરંતુ પોતાની ક્ષુદ્ર વાસના તૃપ્ત થવાથી આનંદ તથા સંતોષ માને છે, એમને બીજાનું હિત થાય છે કે અહિત થાય છે તેની લેશ માત્ર પણ પરવા હોતી નથી. એમનું હૃદય અત્યંત કઠોર અને મલિન હોય છે. વિશ્વાસઘાતી સહુથી ઉચ્ચ કોટીનો પાપી એટલા માટે કહેવાય છે કે પ્રભુની સાથે પણ વિશ્વાસઘાત કરવાનું સાહસ ખેડે છે. અપ્રભુ માણસો તો અજ્ઞાન

હોવાથી વિશ્વાસમાં ફસાઈ જઈને પોતાનો સર્વનાશ કરી ખેસે છે એટલે તેમની સાથે તો વિશ્વાસઘાત થઈ શકે, પરંતુ પ્રભુ તો સર્વજ્ઞ છે તેમની સાથે વિશ્વાસઘાત કરનાર કેટલો કઠોર હૃદયનો અને શ્રદ્ધા વગરનો પાપાત્મા હોવો જોઈએ. વિશ્વાસઘાતી જાણે છે કે પ્રભુથી કાંઈપણ છાનું નથી છતાં પ્રભુની સાક્ષીએ અનેક પ્રકારની પ્રતિજ્ઞાઓ કરે છે (જેમકે-કોઈપણ જીવ નહીં મારું, જીવું નહીં બોલું, ચોરી નહીં કરું, બ્રહ્મચર્ય પાળીશ, પરિગ્રહ નહીં કરું વિગેરે વિગેરે પ્રતિજ્ઞાઓ હજારો માણસોની મેદની વચ્ચે) અને પછી તે કરેલી પ્રતિજ્ઞાઓને કિનારે મૂકીને પ્રભુની સાથે વિશ્વાસઘાત કરવાનું સાહસ ખેડીને પ્રભુનો ગુન્હેગાર બને છે. આ પ્રમાણે કૃતક્ષીપણું, દ્રોહ અને વિશ્વાસઘાત સવથા ત્યાજ્ય છે, નિરપરાધી બનવાની ઈચ્છાવાળાએ તો ધર્મના પ્રતિ કૃતક્ષી, દ્રોહી અને વિશ્વાસઘાતી ન બનવા નિરંતર અપ્રમાદી રહેવાની અત્યંત આવશ્યકતા છે. મહાપુરુષો તથા ધર્મના સાથે કરવામાં આવતા દ્રોહ આદિ જેટલા દુઃખદાયી અને અનંત સંસાર વધારી અનંતી માઠી ગતિઓની અસહ્ય પીડા આપનાર નિવડે છે, તેટલા સામાન્ય જનતા સાથે કરવામાં આવતા કૃતદ્વંતા આદિ તેટલા દુઃખદાયી નિવડતા નથી, માટે આત્મહિતૈષિઓએ કૃતક્ષતા, દંભ તથા વિશ્વાસઘાત આદિ પાપના આશ્રયમાં એક ક્ષણ પણ ન રહેવું જોઈએ.

ચારિત્રસેવનની દુષ્કરતા અને નારકચાતનના અસર-
કારક વર્ણનને સૂચવતું માતા-પિતાના સંવાદરૂપે

શ્રી મૃગાપુત્ર ચરિત્ર.

લે. મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી. [સંવિજ્ઞપાક્ષિક]

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૯૪ થી ૧૩૨)

હે માતાપિતા ! પંખીઓને પકડનારા સ્યેના-
દિક પક્ષીઓવડે તથા જાળવડે જ્યાં લાહી ચોપડી
હોય ત્યાં પંખી એસે તો ચોંટી જાય અને ત્યાંથી
ઉખડી શકે નહીં એવી ક્રિયાવડે ચોંટી રહ્યો છું
અને શીકારીઓની જાળવડે ગળામાં બંધાઈને અનેક
વાર અનેક પ્રકારે હું મરાયો છું.

હે અમ્માતાય ! હું કુહાડા, ફરશી આદિ લાકડા
સુધારવાના હથિયારોવડે પરમાધામીઓએ વિકૃત્વેલા
સુતારોને હાથે લાકડાની જેમ અનંતવાર ફૂટાયો છું,
ફડાયો છું, છેદાયો છું તથા છોલાયો છું.

હે માતાપિતા ! લુહાર જેમ લોહાને ફૂટે તેમ
થપાટ, સુકી વિગેરેથી અનંતવાર પરમાધામી દેવોના
હાથે હું તાડિત થયો છું, ફૂટાયો છું, ભેદાયો છું
તથા ચૂર્ણિત થયો છું.

હે માતાપિતા ! તપેલા તાંબા, લોહાં, કથીર
તથા સીસાના કળકળતા રસ એ પરમાધામીઓએ
હું રાડો પાડતો રહું અને મને પાયાં છે.

હે માતાપિતા ! એ પરમાધામી દેવોએ “ તને
માંસ બહુ પ્રિય હતાં ” એમ મને યાદ આપીને
મારા પોતાના જ માંસ બડધીને, શલ્લે પરોવીને, કટકા
કરી કરીને, ભુંજીને બળબળતા પરાણે ખવરાવ્યા છે.

હે માતાપિતા ! વળા એ પરમાધામી દેવોએ
પૂર્વભવમાં “ તને મદ્ય, તાડી, મધ ધણું જ પ્રિય
હતા ” એમ યાદ આપીને મારી પોતાની જ ચરખી,
હાડકાના રસ તથા રુધિર ઉકાળીને ઊનાં છણુછણુતાં
મને પીવરાવ્યાં છે.

હે માતાપિતા ! નિત્ય ભયભીત રહેતો, ત્રાસ
પામતો, દુઃખી તથા વ્યથિત એવા મેં જેનું વર્ણન

ન થઈ શકે એવી પરમ ઉત્કૃષ્ટ વેદનાઓ નરકમ,
અનુભવી છે.

હે માતાપિતા ! એ નરકમાં તીવ્ર-ઉત્કટ કહી
ન શકાય તેવી પ્રગાઠ-ઘણા સમય સુધી ચાલુ રહે
તેવી ઘેર, સાંભળતાં જ હૃદયને ધ્રુખવે તેવી દુઃસહ,
અત્યંત મનને ગભરાવી નાંખે તેવી ભયાનક-જેતું
શ્રવણ કરતાં જ ચિત્ત કંપી ઊઠે એવી વેદનાઓ
મેં અનુભવી છે.

હે તાત ! મનુષ્ય લોકને વિષે જેવા પ્રકારની
શીત, ઉષ્ણ ક્રિયાદિક વેદનાઓ દીસે છે તે ટાઢ, તડકા
વિગેરે કરતાં નરકને વિષે અનુભવાતી દુઃખવેદનાઓ
અનંતચુણી હોય છે.

હે માતાપિતા ! મેં સર્વ ભવોને વિષે એટલે
ત્રસ તથા સ્થાવર ભવોમાં પણ અશાતા, ટાઢ, તડકા,
ક્ષુધા, તૃષ્ણા આદિ વેદના અનુભવી છે જેમાં ક્યાંય
નિમેષમાત્ર-આંખના પલકારા જેટલો વખત પણ
સાતા વેદના-સુખાનુભવરૂપ વેદના નથી, તો પછી
દીક્ષામાં શું દુઃખ છે? તમે મને સુખને લાયક
કેમ કહ્યો-જાણ્યો? મેં તો સદા ય દુઃખ જ
અનુભવ્યું છે.

તે વાર પછી તેના માતાપિતા મૃગાપુત્રને કહે
છે કે-હે પુત્ર ! તારી મરણ પ્રમાણે સુખેથી પ્રમળ્યા
પ્રહણુ કર. તને ખાસ કહેવાનું એ છે જે-સાધુ-
ધર્મમાં નિષ્પ્રતિકર્મતા-રોગોત્પત્તિ થાય તો કંઈ
પણ દુઃખનું નિવારણ કરવાની મના એ અતિ દુઃખ
છે (તાતપર્ય એવું છે કે સાવચ્છ વૈદક ન કરાવાય.)

માતાપિતા પ્રત્યે તે મૃગાપુત્ર જોલ્યો કે-હે
અમ્માતાય ! આ જે આપ બંનેએ કહ્યું તે યથાર્થ

[૧૧૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સત્ય એ પરંતુ હે માતાપિતા ! ન્યારે અરણ્યમાં મૃગાદિ પશુઓ તથા પક્ષીઓ વ્યાધિથી પીડાતા હોય ત્યારે ત્યાં કોણુ વૈદ્ય આવીને તેના રોગની ચિકિત્સા કરે છે ? કોઈ પણ કરતો નથી.

હે માતાપિતા ! અટવીને વિષે જેમ મૃગ એકલો વિચરે છે, તેમ હું સંયમવડે તથા તપોવડે ધર્મ આચરીશ-ધર્મીચરણુ કરતો એકલો વિચરીશ.

હે માતાપિતા ! ન્યારે મહાઅરણ્યમાં મૃગને આંતક રોગ ઉમત્ત થાય છે ત્યારે વૃક્ષના મૂળમાં બેઠેલા એ મૃગને કોણુ આવીને ચિકિત્સા કરે છે ? એની કોણુ સેવા કરે છે ? તે રોગગ્રસ્ત મૃગને ઔષધ કોણુ દે ? વળી તેને સુખ કોણુ પૂછે ? એટલે હે મૃગ તને શાતા છે એમ કોણુ પૂછે ? તથા તે મૃગને ખાવાને અન્ન તથા પીવાને પાણી લાવીને કોણુ આપે છે ? કોઈ જ નહિ.

હે માતાપિતા ! ન્યારે તે મૃગ સુખી હોય છે એટલે સ્વભાવથી જ રોગમુક્ત હોય છે ત્યારે ધાસ ચરવા જાય છે. ખાવા તથા પીવા અર્થે લીલા ખડવાળા પ્રદેશોમાં તથા સરોવરમાં જાય છે. તે સ્વસ્થ મૃગ લીલા પ્રદેશમાંથી મનગમતા ધાસ ખાઈને એટલે પોતાના ભક્ષ્યનું યરોઅર ભક્ષણુ કરીને તથા તળાવ વિગરેમાંથી પાણી પીને પછી મૃગચર્યા-મૃગોને હરવાફરવાના સ્થાનોમાં જાય છે.

એ પ્રકારે હે માતાપિતા ! મૃગની પેઠે ક્રિયાનુશ્ચન કરવામાં ઉદ્યુક્ત રહેનારો ભિક્ષુ મૃગચર્યા આચરીને સ્વીકારીને ઊર્ધ્વ દિશા પ્રત્યે સંચરે છે તેવો કોઈ રોગ થાય તો પણ તેની ચિકિત્સા કરાવવાની આશા તરફ ઢળતો નથી. કેવો ભિક્ષુ ? મૃગની પેઠે અનેક સ્થાને સ્થિત થવાથી અનિયત સ્થાનોમાં વિહાર કરતો એટલે મૃગની પેઠે નવા નવા વનખંડમાં વિહાર કરે છે. તેવી રીતે હું પણ નાના પ્રકારના સ્થાનોમાં મૃગચર્યા (મૃગના જેવી ચર્યા) આચરીશ.

જેમ મૃગ એકલો-અસહાય હોઈને અનેકચારી થાય છે અર્થાત વિવિધ ખાનપાનનું ગ્રહણુ કરવામાં તત્પર રહે છે તેમજ અનેક સ્થાનોમાં વાસ કરે છે

તથા ધ્રુવગોચર-નિશ્ચયપૂર્વક ફરીને જ લખ્ધ છે આહાર જે એવો હોય છે એ જ પ્રમાણે-આ મૃગ દષ્ટાંતમાં કહેલા પ્રકારે મુનિ પણ ગોચરી-ભિક્ષા-ટનમાં પ્રવિષ્ટ થાય છે ત્યાં ક્યાંય અણુગમતું તથા નિરસ કૃત્સિત અન્ન મળે તો આ ખરાબ છે એમ અનાદર ન કરે તેમજ આહાર કે પાણી ન મળે તો કોઈ ગૃહસ્થ અથવા ગામ કે નગરને ખિંસે નહિ-મનમાં રોપ લાવી કોઈની અવગણના ન જ કરે.

ન્યારે મૃગાપુત્રે માયાપ પ્રત્યે કહ્યું કે- ' હે માતાપિતા ! હું તો મૃગચર્યા આચરીશ અર્થાત આપની આગળ જેવી મૃગની ચર્યા વર્ણવી તેનો અંગીકાર કરી સાધુમાર્ગનું ગ્રહણુ કરીશ. ' માતાપિતા બોલ્યા કે-હે પુત્ર ! જે એમજ તારો સંકલ્પ છે તો તને જેમ સુખ ઊપજે તેમ કર. અમારી આજ્ઞા છે. તે પછી માતાપિતાની અનુજ્ઞા પામીને મૃગાપુત્ર કુમારે ઉપાધી-સચિત્ત તથા અચિત્તરૂપ જે પરિગ્રહ હતો તેનો પરિત્યાગ કર્યો.

સર્વ પરિગ્રહને ત્યજીને વળી મૃગાપુત્ર કહે છે કે-હે માતા પિતા ! તમોએ મને સમ્યગ્ અનુજ્ઞા આપી તેથી હવે હું સર્વ પ્રકારના દુઃખોથી મુક્ત કરાવે એવી મૃગચર્યા આચરીશ ત્યારે માયાપ બોલ્યા કે-હે પુત્ર ! તમને સુખ થાય ત્યાં જાઓ-દીક્ષા લ્યો.

એવી રીતે તે મૃગાપુત્રે માતાપિતાની અનુજ્ઞા મેળવીને તે જ સમયે બહુ પ્રકારના મમત્વને છેદી નાખ્યું. આ ઘર મારું, આ કુટુંબ મારું-આવા પ્રકારની મમત્વબુદ્ધિનો ત્યાગ કર્યો. કોની પેઠે ? મોટો નાગ જેમ કાંચળીને છોડે તેમ મૃગાપુત્રે સર્વ મમત્વને ત્યજ્યું.

કાદિ, વિત્ત તથા ગિત્ર, પુત્ર, સ્ત્રી અને જ્ઞાતિ આ સર્વેને વસ્ત્રને લાગેલ રૂઢને જેમ ખાંખેરી નાંખે તેમ નિર્ધૂત કરીને અર્થાત છોડી દેને દઢ નિશ્ચયથી મૃગાપુત્ર ઘરની બહાર નીકળ્યા. આ સમયે જાને ત્યજીને પ્રવર્ગિત થયા.

પંચ મહાવ્રતોથી યુક્ત તથા પાંચ સમિતિ સહિત અને ત્રણ ગુપ્તિથી યુક્ત થઈ તેમ જ

શ્રી મૃગાપુત્ર ચરિત્ર.

[૧૧૩]

આબ્યંતર તથા આજી અને પ્રકારનાં તપકર્મોમાં તે મૃગાપુત્ર ઉચ્ચુકત થયો-ચત્તવાન્ બન્યો.

નિર્મમ-મમતાવર્જિત વસ્ત્રપાત્રાદિકમાં મમતા વિનાનો તેમજ નિરહંકાર તથા નિઃસંગ આજી તથા આબ્યંતર સંગવર્જિત અને ક્રહિગારવ, રસગારવ તથા સાતાગારવ વગરનો સર્વ પ્રાણીમાત્ર-ત્રસ સ્થાવરને વિષે રાગદ્વેષ છોડી દીધેલ હોવાથી સમાન પરિણામવાળો થયો.

લાભ-અલાભ, સુખ-દુઃખ, જીવન-મરણ, નિંદા-પ્રશંસા, તથા માન-અપમાનમાં સમાન વૃત્તિવાળો થયો.

વળી તે મૃગાપુત્ર ગારવોથી, કપાયોથી, મન વચન ને કાયાના અસદ્વ્યાપારરૂપ ત્રિવિધદંડથી, માયાશલ્ય, નિદાનશલ્ય અને મિથ્યાદર્શનશલ્ય એ ત્રણ શલ્ય તથા ભયથી અને હાસ્ય અને શોકથી નિવૃત્ત થઈ નિયાણા વગરનો તેમ જ રાગદ્વેષાદિ અંધથી રહિત થયો.

તથા આ લોકને વિષે અનિશ્ચિત-કોઈનો આશ્રય ન ઇચ્છનારો તેમ પરલોક-દેવલોકાદિ સુખમાં નિશ્ચા વાંચ્છા વિનાનો તથા વાંસલો તથા ચંદન એયમાં તુલ્ય બુદ્ધિવાળો અને અશનમાં તેમજ અનશનમાં એટલે આહાર કરવામાં તથા ઉપવાસ કરવામાં ઇત્યાદિકમાં સમાનચિત્તવાળો-સમભાવવાળો થયો.

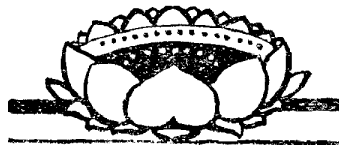
તથા અપ્રશસ્તદ્વાર એટલે કર્મ ઉપાર્જન કરવાના ઉપાયોરૂપ હિંસાદિકથી નિવૃત્ત થયા અને તે અપ્રશસ્ત દારોથી નિવૃત્ત થતાં જ સર્વતઃ ચારે-કારથી રોકાઈ ગયાં છે, પાપકર્મના દાર જેના એવા

થયા, તથા અધ્યાત્મ ધ્યાનયોગવડે પ્રશસ્ત દમ શાસન થયાં એટલે શુભ ઉપશમ તથા શ્રુતજ્ઞાન જેને પ્રાપ્ત છે એવા થયા.

એવી જ રીતે જ્ઞાનવડે, ચરણ-આચરણે કરી દર્શનવડે તથા તપોવડે કરી અને વિશુદ્ધ ભાવનાઓ-વડે આત્માને સમ્યક્ પ્રકારે ભાવિત કરી ઘણા વર્ષો સુધી શ્રામણ્ય-સાધુધર્મ પાળીને ઝેક માસના અનશન વ્રતવડે તે મૃગાપુત્રમુનિ અનુત્તર-સર્વોત્કૃષ્ટ સિદ્ધિને પામ્યા-મોક્ષે ગયા.

જેવી રીતે આ મૃગાપુત્રકપિ ભોગથી નિવૃત્ત થઈ ચારિત્રવાન્ થયા તેવી રીતે સંબુદ્ધ-જ્ઞાનતત્ત્વ તથા વિવેક બુદ્ધિમાન તિચક્ષણ પુરુષોએ ભોગોથી નિવૃત્ત થવું જોઈએ.

હે ભવ્યજીવે ! મોટા પ્રભાવવાળા દુષ્કર પ્રતિ-જાઓતું પાલન કરવાથી મહિમાયુક્ત તથા મહાય-શવાળા મૃગારાણીના પુત્રનું ઉત્તમ ચારિત્ર તેમજ મૃગાપુત્રનું ભાષિત-સંસારની અનિત્યતા દર્શાવનારા માતાપિતા સાથેના સંવાદરૂપ વચનો સાંભળીને-હૃદયમાં ધરીને તેમજ તપઃપ્રધાન ઉત્તમ ચરિત્ર અને ત્રણ-લોક વિદિત એવી મોક્ષ જેવી પ્રધાનગતિ સાંભળીને તથા ધન દુઃખને વધારનારું છે તથા મમત્વ અંધ-જગતમાં મમતાનું અંધન મોટા ભયને લાવી આપનાર છે એમ જાણીને મોક્ષના હેતુભૂત ગુણો-જ્ઞાનદર્શનચારિત્રરૂપ રત્નત્રયની પ્રાપ્તિ કરાવે એવી મોટી સુખ આપનાર સર્વોત્કૃષ્ટ ધર્મરૂપી ધુરાને ધારણ કરો એમ હું મોહું છું. એ પ્રમાણે ચાર જ્ઞાનના ઘણી ભગવાન્ સુધર્મોસ્વામી પોતાના શિષ્ય શ્રી જંબૂસ્વામી પ્રત્યે કહે છે.

સંગ્રહક:-મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.

વિદ્યાર્થીઓને હિતસંદેશ.

વિદ્યાર્થી બંધુઓ,

(૧) તમે તમારા નિત્યના પાઠ નિયમિતપણે તૈયાર કરશો અને અવકાશના સમયમાં અન્ય ઉત્તમ પુસ્તકો વાંચવાનો અભ્યાસ પાડશો, તો તમારા સમયનો સદુપયોગ થવાની સાથે તમારા શિક્ષકોનો તથા સ્નેહીઓનો પણ અહુ સારો પ્રેમ મેળવી શકશો.

(૨) વિદ્યાર્થીઓને માટે જે વાત હાનિકારક તથા વિદ્યોત્ત્તિમાં કંટકરૂપ લેખાતી હોય તેનાથી નિરંતર દૂર રહેવાનો પ્રયત્ન કરજો. નિષ્ક્રમ વાતચિતમાં તથા ગપાટાઓ હાંકવામાં અને તેવી જ ખીજી જાતની કુથલીમાં તમે તમારા જીવનનો અમૂલ્ય અવસર જવા દેશો નહીં.

(૩) તમારી સાથે અભ્યાસ કરનારા વિદ્યાર્થીઓ સાથે મિત્રાચારી રાખવી એમાં કાંઈ ખોટું નથી પણ મિત્રોની હદ ઉપરાંતની સંખ્યા તમારા અભ્યાસમાં નડતરરૂપ ન થાય તેની સંપૂર્ણ કાળજી રાખશો.

(૪) ઘણાં મિત્રોની જાળમાં પડવાથી ઘણીવાર વિદ્યાર્થીઓ પોતાના અભ્યાસનું લક્ષ્યબિન્દુ ભૂલી જાય છે તેમ તમારા સંબંધે ન અને એની સાવચેતી રાખવી.

(૫) તમને કોઈ મળવા આવે તથા રસ્તામાં કોઈ મિત્ર મળી જાય તો તેની સાથે વિવેકપૂર્વક વાતચીત કરવી એ તમારું

મુખ્ય કર્તવ્ય છે પણ બનતાં સુધી અભ્યાસ ક્રિયા વિદ્યાવૃદ્ધિ સિવાયની ખીજી વાતની નિરર્થક ચર્ચા કરી નિષ્ક્રમ સમય વિતાવશો નહીં તેમજ કોઈ મિત્રને ત્યાં વારંવાર જઈને તેનો અમૂલ્ય સમય નષ્ટ કરશો નહિ.

(૬) તમારો વિદ્યાર્થી જીવનનો સમય અહુ અમૂલ્ય છે. તમારા જીવનની પ્રત્યેક ક્ષણ એટલી બધી ઉપયોગી છે કે તે ક્ષણને કાંઈ પણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યા વિના જેમની તેમ જવા દેશો નહીં. પ્રમાદવશ કે એવા જ ખીજા કોઈ કારણથી જો તમારો સમય નિષ્ક્રમ વ્યતીત થઈ ગયો હોય તો તે માટે પશ્ચાત્તાપ કરી ભવિષ્યમાં સાવચેત રહેવાની પ્રતિજ્ઞા કરજો.

(૭) તમે તમારા વર્ગમાં પરિશ્રમી વિદ્યાર્થી તરીકે પંકાઓ અને તમારા અધ્યાપકો તથા તમારા સહાધ્યાયીઓ તમને પરિશ્રમી વિદ્યાર્થી તરીકે માન આપે તે માટે તમારે તમારા નિત્યના અભ્યાસપાઠ અહુ સારી રીતે તૈયાર કરવા જોઈએ, જે વિદ્યાર્થીઓ અહુ પરિશ્રમ કરે છે અને સર્વદા સ્ફુર્તિવંત રહે છે તેઓ પાઠશાળામાં ઘણી સારી કીર્તિ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. પરિશ્રમી વિદ્યાર્થી અન્ય આજસુ અને સુસ્ત વિદ્યાર્થીઓ કરતાં અહુ જ અલ્પ સમયમાં અહુ જ સારી રીતે આગળ વધી શકે છે. શિક્ષકો પણ એવા પરિશ્રમી વિદ્યાર્થી પ્રત્યે અહુ સંતુષ્ટ રહે છે.

વિદ્યાર્થીઓને હિતસંદેશ

[૧૧૫]

(૮) શ્રમનું બીજું પણ એક બહુ સુંદર પરિણામ આવે છે અને તે એ છે કે શ્રમ કરનાર વિદ્યાર્થીનું ચિત્ત હંમેશાં પ્રસન્ન તથા ઉત્સાહમય રહે છે. પરિશ્રમી વિદ્યાર્થીને જ્યારે તેના અધ્યાપક તરફથી શાખાશી મળે છે ત્યારે જ તેને અર્પૂર્વ આનંદ ઉપજ છે.

(૯) વિદ્યાર્થીને અપરિમિત આનંદ થવાની સાથે ભવિષ્યમાં વધારે ઉત્સાહ અને ઉમંગ-પૂર્વક અભ્યાસ કરવાની શુભ પ્રેરણા તેના અંતઃકરણમાં થાય છે. આવો ઉત્સાહ અને આવી સુંદર આશાઓથી વિદ્યાર્થીનું જીવન બહુ જ ઉચ્ચ કોટીનું તથા અનુકરણીય બની જાય છે. જેઓ પોતાના જીવનને અનુકરણીય તથા દાર્શનિક બનાવવા ઇચ્છતા હોય તેમણે સંપૂર્ણ ઉમંગ, ઉત્સાહ તથા ઉદ્યમપૂર્વક સતત અભ્યાસ ચાલુ રાખવો જોઈએ.

(૧૦) વર્તમાન સ્થિતિ દુઃખમય અને અસહ્ય જણાતી હોય તો તમે તમારી બુદ્ધિને આશ્રય લ્યો અને વિચાર કરી બુઝો કે આ કંટાળાનું પરિણામ કેવું આવશે ? જે વિદ્યાર્થી તરીકે તમને પ્રાપ્ત થયેલી પરિસ્થિતિને તમે સદુપયોગ નહીં કરી શકો અને આવા નજીવા કંટને સહવાતું બળ નહીં દાખવી શકો તો તમારા માટે ભવિષ્યમાં ઉન્નતિના સર્વ માર્ગો બંધ જ રહી જશે, એ વાત નિશ્ચયપૂર્વક સમજી લેજો. થોડા વખતના શ્રમથી આખું જીવન જે ક્યારેય પણ સુખમય થઈ શકતું હોય તો તે આ વિદ્યાર્થી અવસ્થા જ છે.

(૧૧) ભવિષ્યમાં સુખ પ્રાપ્ત કરવાની જે તમને લેશપણ આંતરિક કામના હોય તો તમારે એકાગ્ર ચિત્તથી વિદ્યા પ્રાપ્ત કરવાનો ભગી-

રથ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. વિદ્યાર્થી એ જ મિત્ર—“વિદ્યા એ જ બન્ધુ”, વિદ્યા એ જ કલ્યાણકારી અને વિદ્યા એ જ તમારી આસાએશ છે, એમ ખરા હૃદયથી માનવા લાગશે, ત્યારે જ તમે ઉત્તમ પ્રકારના સુખના ભોક્તા બનાવવાની યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરી શકશો.

(૧૨) તમારા સદ્ભાગ્યને લીધે આ અવસ્થામાં તમારા શિરે કોઈ જાતનો વ્યવહારિક બોજો નથી આવી પડ્યો તે માટે પરમાત્માની સ્તુતિ કરો અને વિદ્યાના અધ્યયનમાં તદ્દીનપણ ચિત્તને યોજી દો. સુખ, શાંતિ, કીર્તિ તથા પરમાનંદને માટે જે તમે આશા રાખતા હો તો સમજજો કે વિદ્યા વિના સુખશાંતિનો એક નજીવો અંશ પ્રાપ્ત કરવો એ પણ અસંભવિત છે. તમારા પૂર્વના પુણ્યબળે તમને તમામ પ્રકારની સગવડતા મળી ગઈ છે. તે માટે સર્વદા પરમ શાંતિ અને ઉત્સાહથી ઉદ્યમ કરો અને કરતા રહો તો કોઈ રીતે કદાપિ નિરાશ બનવા નહિ પામે.

(૧૩) જે વિદ્યાર્થી પોતાની મહેનત અને બુદ્ધિની સર્વદા સર્વના સમક્ષ બડાઈ હાકયા કરે છે, તે વિદ્યાર્થી કમનશીબે જે નાપાસ થાય છે તો તેનાં અંતઃકરણમાં ભયંકર અગ્નિ સળગાવી દે છે, તો બડાઈ મારવી નહિ. ભાગ્યમાં હશે તે જ પ્રમાણે પાસ નાપાસનું પરિણામ બહાર આવશે.

(૧૪) “વિદ્યાર્થીઓ” જ્યારે નવરા પડે છે ત્યારે ઘણું કરીને તેમને એવા વિચારો આવવા લાગે છે કે “ભવિષ્યમાં મારું શું થશે ?” આવા વિચારો સ્વાભાવિક રીતે દરેકને આવવા જોઈએ અને આવે છે પણ

સં:-પંન્યાસશ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજ.

ઉપદેશક પુષ્પો.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૮૭ થી શરૂ)

“જેમ ગુણોમાં વિનય તેમ પુરુષાર્થોમાં ધર્મ વખણાય છે. જેમ જીવ વિના શરીર નકામું છે તેમ ધર્મ વિના પુરુષ વ્યર્થ છે. સર્વ સાધન સહિત છતાં ધર્મ વિના મનુષ્ય-લવ વખણાય નહીં. મંદિર ભલે મનોહર હોય પણ તેમાં હેવ ન હોય તો તેને સજ્જનો નમતા નથી. જે અલ્પ ચિંતવેલ સુખને બદલે અણુધાર્યા-અગણિત સુખને આપે છે તે ધર્મરૂપ ચિંતામણિ આપણા મનને અમત્કાર ઉપજાવે છે. હે સજ્જનો ! જે તમે

ખરા. સૌ કોઈ પોતપોતાની સ્થિતિ અને ભાવના પ્રમાણે આ વિચારનો નિર્ણય કરે છે, તો વિચારખળ કેળવજો, નિર્ભળ વિચારો કેળવશો નહિ. ચિંતા તમારી પાસે આવવા દેશો નહિ.

(૧૫) વિદ્યારૂપી સમુદ્રમાં જ્યાં સુધી ઉચ્ચ પ્રકારનાં મોતી હાથ ન આવે ત્યાં સુધી સતત મહેનત કર્યા કરવી, એ તમારું મુખ્ય કર્તવ્ય હોવું જોઈએ અને “વિદ્યાર્થીઓને હિત સંદેશો” ઉપર લખ્યા પ્રમાણે પાઠવ્યો છે તો તે અમલમાં મૂકશો. વિદ્યા-ધન સંપાદન પ્રાપ્ત કરશો તો ભવિષ્યમાં આગળ વધી શકાશે. શુરુતું અને શિક્ષકતું અને માતૃપિતાતું બહુમાન ધરાવશો તો વિદ્યારૂપી ધન જીગી નીકળશે અને આગળ ધપશો, સુખરૂપ નિવડશો.

સંસારરૂપ શ્રીધમત્કતુના દુઃખ તરંગરૂપ ગરમીથી સંતપ્ત થયા હો તો ધર્મસુધામાં સ્નાન કરો.”

ક્રુક્રુ ક્રુક્રુ ક્રુક્રુ

“જે ગૃહસ્થ પરદારાનો પરિહાર (ત્યાગ) કરે છે તેણે મુક્તિવધૂની લીલારૂપ શીલ- (સચ્ચારિત્ર)ને ઉજ્જવલ કર્યું, જે સ્વદારાસં-તોષી, વિષયમાં આસક્ત નથી, તે ગૃહસ્થ છતાં પોતાના શીલથી યતિ સમાન છે. જગતને પ્રીતિ ઉપજાવનાર બધા અલંકારોમાં એક શીલ ભૂષણ વખણાય છે, કે જેનાથી ભૂપિત થતાં આ જીવ મુક્તિને પ્રિય થઈ પડે છે.”

ક્રુક્રુ ક્રુક્રુ ક્રુક્રુ

“સત્કર્મના અભ્યુદયમાં કારણરૂપ શીલતું સજ્જનોએ સદા સેવન કરવું તથા દુષ્કર્મનો નાશ કરનાર તેમજ સત્કર્મનો સંચય કરાવનાર એવું તપ પણ જરૂર સેવનીય છે. અનાદિ સિદ્ધ દુષ્કર્મરૂપ શત્રુઓનો નાશ કરનાર તથા તરવારની ધારા સમાન આ તપને ધીર જનો જ આદરી શકે છે. અજ્ઞાન (તિમિર)ને શાંત કરી સૂર્ય સમાન તપ સજ્જનોને જ્ઞાનદષ્ટિમાં નિર્મલતા અને તત્વા-તત્વની સમજ આપે છે. કર્મરૂપ કાષ્ઠને બાળનાર આ તપરૂપ પુષ્ટ અગ્નિ તો ખરેખર નવીન જ છે કે જે સંસાર સંબંધી પ્રાણીઓનો દાહ હરી લે છે, માટે હે દક્ષજનો ! દુષ્કર્મોને ધોવામાં જળ સમ્માન તે તપને આદરો.”

ઉપદેશક પુષ્પો.

[૧૧૭]

“અહો ! આ નરજન્મમાં તને શું માત્ર દુઃખ છે ? આ જીવો અનંતા દુઃખ કેમ સહન કરે છે તે સાંભળ. વિષયકપાય અને જીવહિંસાદિકમાં આસક્ત થયેલ જીવ તેવાં દુષ્કર્મ ઉપાર્જન કરે છે કે જેને લીધે ભવાંતરમાં તે છેદનભેદન, તમ સીસાનું પાન તથા અસિપતજન્ય ક્ષેત્રસંબંધી મહાદુઃખોથી નરકમાં પીડાય છે. જલચર, સ્થલચર અને ખેચરરૂપ તિર્થંચનો ભવ પામતાં પણ આ આત્મા ઝોખ્ણુ, શીત, અગ્નિ અને પવનથી અત્યંત વ્યથા પામે છે. મનુષ્ય ભવમાં પણ મહારોગ, દરિદ્રતા, દાસપણું તથા વિયોગ સંબંધી નાટક સમાન દુઃખોથી જીવ બહુ સંતાપ પામે છે; તેમજ દેવપણામાં કિલ્બિષ, કિકર અને અલ્પ ઋદ્ધિપણાથી ક્રોધાયમાન થયેલ ઈંદ્રના વજ્રથી તથા યુદ્ધ, ઇર્ષ્યા અને ચ્યવનથી જીવ સુખ પામતો નથી. એ રીતે કર્મોના વિપાક જીવોને આ ભવસંસારમાં સતાવે છે. એનું રૂપ તે સાક્ષાત્ દેખાય છે પણ લોકો તેનું સ્વરૂપ સમજી શકતા નથી. ધ્યાન અને યોગનું માહાત્મ્ય, પરમાત્માનું સામર્થ્ય અને કર્મોનો વિપાક સર્વજ્ઞ વિના કોઈ જાણતું નથી. એ કર્મવિપાકને શુભરૂપે બનાવવાને શિવસુખના કારણરૂપ એક સદ્ગમ જ સમર્થ છે. એ ધર્મની સહાય વિના કર્મરૂપ શત્રુ જીવને તે દુઃખોમાં પાડી દે છે, જે દુઃખો આગળ તારું દુઃખ લેશ માત્ર છે; પરંતુ એ મૂઠ જીવો તેવું કંઈ આચરતા નથી કે જેથી તે

દુઃખરૂપ વૃક્ષોનું દુષ્કર્મરૂપ ખીજ જ ખલાસ થઈ જાય.”

ક્ષ્ણ ક્ષ્ણ ક્ષ્ણ

“જેમ નય (ન્યાય) આ લોક સંબંધી લક્ષ્મીને વધારે છે તેમ જિનોક્ત ધર્મ પરલોક સંબંધી લક્ષ્મીને પુષ્ટ બનાવે છે. રાજાએ સેવકોનો મનોરથ ધર્મની પેઠે પૂરો કરવો, પરંતુ પાપથી વ્યસનોદય થાય તેમ ન કરવું. કલ્પવૃક્ષ માગીએ તે તરત આપે, ધર્મ ન માગેલ પણ લાંબા વખતે આપે; પરંતુ એક રાજા જ માગ્યા વગર સેવકોને તરત આપે છે. લક્ષ્મીમાં આસક્તિ અને સ્ત્રીમાં વિશ્વાસ ન કરવો, કારણ કે લક્ષ્મી જીવતાં બહુ સંકટ આપે અને સ્ત્રી મુઝ્યા પછી નરક આપે. ધર્મમૂલ કીર્તિને માટે સદા ઉચમ રાખવો, નહિ તો જમીનના ઊંચા ટેકરા પર રહેલ તૃણની જેમ અન્ય કીર્તિ તે તરત નાશ પામે છે. પુરુષોનું રૂપ તે રૂપ નથી પણ જગતના આનંદને માટે દાન એ તેમનું રૂપ છે. વરસે તે શ્યામમેઘ પણ સારો અને ન વરસે તે વિશદ (નિર્મલ) પણ સારો નહિ. દક્ષજનોએ નગરમાં વ્યસની વસતો હોય તો તેનો ઉદ્ધાર કરવો. વ્યસન તે પાપનું મૂળ છે અને પાપ તે દુઃખનું મૂળ છે. ધર્મનું મૂળ અવ્યસન છે અને સર્વ સુખલક્ષ્મીનું મૂળ તે ધર્મ છે. અગ્નિમાં શીતલતાની જેમ મૂઠજનો વ્યસનમાં સુખ ઇચ્છે છે, માટે સર્વ વ્યસનોથી રહિત તથા સુકૃતો સહિત એવા પુરુષોમાં પ્રીતિ રાખવી.”

ચક્રવર્તી ચતુર્દશ કારવાર્ણન.

સંગ્રહક : V.

૧. ભરતચક્રી. ૨. વનિતામાં ઉપના, ૩. ઋષભદેવજી પિતા, ૪. સુમંગલા માતા, ૫. ચૌયાંશી લાખ પૂર્વતું આયુષ્ય, ૬. પાંચસે ધનુષ્યતું દેહમાન, ૭. સત્તોતેર લાખ પૂર્વલગે કુંવરપણે રહ્યા, ૮. એક હજારવર્ષ લગે મંડલિકપણે રહ્યા, ૯. સાઠ હજાર વર્ષ લગે દેશસાધના કરી, ૧૦. એક હજાર વર્ષ ન્યૂન છ લાખ પૂર્વલગે ચક્રવર્તી પદવી ભોગવી, ૧૧. સુભદ્રારાણી સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. આરિસાહુવનમાં કેવળ પાખ્યા પછી એક લાખ પૂર્વ પ્રવ્રજ્યા પાળી, ૧૩. મુકતે ગયા, ૧૪ ઋષભદેવજીના વારામાં થયા.

૨. સગરચક્રી. ૨. અયોધ્યા નગરીમાં ઉપના, ૩. સુમિત્ર રાજા પિતા, ૪. યશોમતી માતા, ૫. અહોતેર લાખ પૂર્વતું આયુષ્ય, ૬. સાડાચારસે ધનુષ્યતું દેહમાન, ૭. પચાસ હજાર પૂર્વ સુધી કુંવરપણે રહ્યા, ૮. પચાસ હજાર પૂર્વસુધી મંડલિકપણે રહ્યા, ૯. ત્રીસ હજાર વર્ષલગે દેશસાધના કરી, ૧૦. સ્ત્રીતેર લાખ પૂર્વલગે ચક્રીપદ, ૧૧. ભદ્રા સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. એક લાખ પૂર્વ દીક્ષા પાળી ૧૩. મુકતે ગયા. ૧૪. અજિતનાથના વારામાં થયા.

૩. મઘવાચક્રી. ૨. સાવસ્થિનગરી, ૩. સમુદ્રવિજય રાજા પિતા, ૪. ભદ્રામાતા. ૫. પાંચ લાખ વર્ષ આયુષ્ય, ૬. ૪૨૧૧ ધનુષ્યતું

● સગરચક્રીનો રાજ્યકાલ વિચારણીય છે. કારણ ? અજિતનાથ પ્રભુના તેઓ કાકાજી ભાઈ થાય છે. અજિતનાથ પ્રભુ દીક્ષા લીધા બાદ તેઓ રાજ્યે બેઠા છે અને પ્રભુ પાસે દીક્ષા લીધી છે, માટે રાજ્યકાલ બહુ ઓછા થઈ શકે. શૃંગવાસમાં ૭૨ લાખ પૂર્વ રહેલ છે એમ સગવડયાંગમાં છે પણ કુંવરપણે બહુકાળ જાણાય છે માટે વિદ્વાનોએ વિચારવું.

દેહમાન, ૭. પચાસ હજાર વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, ૮. પચીસ હજાર વર્ષ મંડલિકપણે રહ્યા, ૯. વીસ હજાર વર્ષ લગે દેશસાધના, ૧૦. ત્રણ લાખ ને એસી હજાર વર્ષ રાજ્ય, ૧૧. સુનંદા સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. પચાસ હજાર વર્ષ દીક્ષા પાળી, ૧૩. ત્રીને દેવલોકે ગયા, ૧૪. ધર્મનાથના તીર્થમાં થયા.

૪. સનતકુમારચક્રી. ૨. હસ્તિનાપુર નગર, ૩. અશ્વસેન રાજા પિતા, ૪. સહદેવી માતા, ૫. ત્રણ લાખ વર્ષતું આયુષ્ય, ૬. ૪૨૧૧ ધનુષ્યતું દેહમાન, ૭. પચાસ હજાર વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, ૮. પચાસ હજાર વર્ષ મંડલિકપણે રહ્યા, ૯. એક હજાર વર્ષ દેશસાધના, ૧૦. નવાણું હજાર વર્ષ લગે રાજ્ય, ૧૧. જ્યા સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. એક લાખ વર્ષ લગે દીક્ષા પાળી, ૧૩. ત્રીને દેવલોકે ગયા, ૧૪. ધર્મનાથના તીર્થમાં થયા.

૫. શાંતિનાથચક્રી. ૨. હસ્તિનાપુર નગર, ૩. વિશ્વસેન રાજા પિતા, ૪. અચિરા માતા, ૫. એક લાખ વર્ષતું આયુષ્ય, ૬. ચાલીસ ધનુષ્યતું દેહમાન, ૭. પચીસ હજાર વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, ૮. પચીસ હજાર વર્ષ મંડલિકપણે રહ્યા, ૯. આઠસે વર્ષ દેશસાધના, ૧૦. ચૌવીસ હજાર વર્ષ રાજ્ય, ૧૧. વિજયા સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. પચીસ હજાર વર્ષ દીક્ષા પાળી, ૧૩. મુકતે ગયા, ૧૪. રવય તીર્થકર થયા.

૬. કુંથુચક્રી. ૨. હસ્તિનાપુર નગર, ૩. સુરસેન રાજા પિતા, ૪. શ્રાદેવી માતા. ૫. પચાણું હજાર વર્ષતું આયુષ્ય, ૬. પાંત્રીશ ધનુષ્યતું દેહમાન, ૭. પોણી ચૌવીસ હજાર વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા ૮. પોણી ચૌવીસ હજાર વર્ષ મંડલિકપણે રહ્યા, ૯. છસો વર્ષ દેશસાધના, ૧૦. ત્રેવીસ હજાર ને દોઢસો વર્ષ

ચક્રવર્તી ચતુર્દશ દ્વારવર્ણન.

[૧૧૯]

રાજ્ય, ૧૧. કૃષ્ણશ્રી સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. પોણી ચોવીશ હજાર વર્ષ દીક્ષા પાળી, ૧૩. મુકતે ગયા, ૧૪. સ્વયં તીર્થંકર થયા.

૭. અરચકી ૨. હરિતનાપુર નગર, ૩. સુદર્શન રાજા પિતા, ૪. દેવી માતા, ૫. ચોર્ધાશી હજાર વર્ષનું આયુષ્ય, ૬. ત્રીશ ધનુષ્યનું દેહમાન, ૭ એકવીશ હજાર વર્ષ કુંવરપણે રહ્યા, ૮. એકવીશ હજાર વર્ષ મંડલિકપણે રહ્યા. ૯. પાંચસે વર્ષ દેશસાધના, ૧૦. સાડીવીશ હજાર વર્ષ રાજ્ય, ૧૧. સુરશ્રી સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. એકવીશ હજાર વર્ષ દીક્ષા પાળી, ૧૩. મુકતે ગયા, ૧૪. સ્વયં તીર્થંકર થયા.

૮. સુભૂમચકી. ૨. વાણારસી નગરી, ૩. કાર્તિવીર્ય રાજા પિતા, ૪. તારા રાણી માતા, ૫. સાઠ હજાર વર્ષનું આયુષ્ય, ૬. અઠાવીશ ધનુષ્યનું દેહમાન, ૭. પાંચ હજાર વર્ષ કુંવર, ૮. પાંચ હજાર વર્ષ મંડલિક, ૯. ચારસે વરસ દેશસાધના. ૧૦. ઓગણપચાસ હજાર ને છસો વર્ષ રાજ્ય, ૧૧. દશમશ્રી રાણી સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. દીક્ષા ન લીધી, ૧૩. સાતમી નરકે ગયા, ૧૪. શ્રી અરનાથના તીર્થમાં ગયા.

૯. મહાપદ્મચકી. ૨. હરિતનાપુર, ૩. પદ્મરથ રાજા પિતા, ૪. જ્વાલા માતા, ૫. ત્રીશ હજાર વર્ષનું આયુષ્ય, ૬. વીશ ધનુષ્યનું દેહમાન, ૭. પાંચ હજાર વર્ષ કુંવર, ૮. પાંચ હજાર વર્ષ મંડલિક, ૯. ત્રણસે વર્ષ દેશસાધના, ૧૦. અઠાર હજાર

સાતસે વર્ષ રાજ્ય, ૧૧. વસુંધરા સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. એક હજાર વર્ષ દીક્ષા, ૧૩. મુકતે ગયા, ૧૪. મુનિ-સુવતસ્વામીના તીર્થમાં ગયા.

૧૦. હરિષેણચકી. ૨. કંપિલપુરનગર, ૩. મહાહરી રાજા પિતા, ૪. મેરાદેવી માતા, ૫. દશ હજાર વર્ષનું આયુષ્ય, ૬. પંદર ધનુષ્યનું દેહમાન, ૭. સવા ત્રણસે વર્ષ કુંવર, ૮. સવા ત્રણસે વર્ષ મંડલિક, ૯. દોઢસો વર્ષ દેશસાધના, ૧૦. એક હજાર આઠસે સીત્તેર વર્ષ રાજ્ય, ૧૧. દેવીરાણી સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. સાત હજાર ત્રણસે ત્રીશ વર્ષ દીક્ષા, ૧૩. મુકતે ગયા, ૧૪. નમિનાથના તીર્થમાં થયા.

૧૧. જયચકી, ૨. રાજગૃહીનગરી, ૩. સમુદ્ર-વિજય રાજા પિતા, ૪. વિપ્રા માતા, ૫. ત્રણ હજાર વર્ષનું આયુષ્ય, ૬. બાર ધનુષ્યનું દેહમાન, ૭. ત્રણસો વર્ષ કુંવર, ૮. ત્રણસો વર્ષ મંડલિક, ૯. એકસો વર્ષ દેશસાધના, ૧૦. એક હજાર નવસો વર્ષ રાજ્ય, ૧૧. લક્ષ્મણા સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. ચારસો વર્ષ દીક્ષા, ૧૩. મુકતે ગયા, ૧૪. નમિનાથના તીર્થમાં થયા.

૧૨. બ્રહ્મહત્યચકી. ૨. કંપિલપુરનગર, ૩. બ્રહ્મરાજા પિતા, ૪. ચુલણી માતા, ૫. સાતસો વર્ષનું આયુષ્ય, ૬. સાત ધનુષ્યનું દેહમાન, ૭. અઠાવીશ વર્ષ કુંવર, ૮. છપ્પન વર્ષ મંડલિક, ૯. સોળ વર્ષ દેશસાધના, ૧૦. છસો વર્ષ રાજ્ય, ૧૧. કુર્મતી સ્ત્રીરત્ન, ૧૨. દીક્ષા ન લીધી, ૧૩. સાતમી નરકે ગયા, ૧૪. નેમિનાથ ને પાર્શ્વનાથના આંતરામાં થયા.

વીરપણું તે આતમકાણે.

લેખક:-ચૌકસી.

યોગીરાજ આનંદધનકૃત ચોવીશી (બાવીશી) અને એમાં સમાવેલ અધ્યાત્મ વિષયિક અપૂર્વ સામગ્રીનો વિચાર કરતાં આજે આપણે પ્રાંત ભાગે આવી ચૂક્યા. ચરમ જિનપતિ શ્રી વર્ધમાનપ્રભુના સ્તવન સંગ્રામી ઊહાપોહ સાથે આ લેખમાળાનો અંત આવે છે. ચોવીશમા તીર્થંકર 'શ્રી મહાવીર' તરીકે સવિશેષ પ્રસિદ્ધિને પામ્યા છે. વિશ્વમાં સવિશેષ કીર્તિ મહાવીર યાને પરાક્રમીઓની જ ગવાય છે. તેઓશ્રીના સ્તવન-માંથી આપણે પણ 'વીરપણું' જ માગીએ છીએ. વીરતા વિનાના જીવનની કંઈ જ કિંમત નથી. કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી પર-માત્મા શ્રીવીરપ્રભુ સંગ્રામી લખતાં કહે છે કે-
વિદારયતિ યઃ કર્મ, તપસા ચ વિરાજતે ।
તપોવીર્યેણ યુક્તઞ્ચ, તસ્માત્ વીર इति स्मृतः ॥

અર્થાત્ કર્મોનું વિદારણ-હણન-કરવામાં જે બળવાન છે અને દેહતું દમન કરી તપ-સાધનામાં જે અજોડ છે એવા અર્થાત્ 'તપ ને વીર્ય' રૂપ બેલડીવાળા બળવાન સંત તે જ સાચા શૂરવીર અને તે જ આપણા 'વીર'.

વીર પરમાત્મા પાસે આત્મા કેવા પ્રકારની માગણી કરે છે? સ્તવનના શ્રી ગણેશાય નમઃ કરતાં જ રચયિતા એ વાત જણાવે છે.

વીર જિનેશ્વર ચરણે લાગું,

વીરપણું તે માગું રે.

વીરપણું તો ખરું પણ એ કેવા પ્રકારનું

એ પ્રશ્ન સહ જ છે. અહીં ક્ષાયિક વીર્યપણાની વાત છે કેમકે એ જાતનો વીર્યોલ્લાસ થયા વગર મિથ્યાત્વ અને મૂઢતારૂપ અધકાર દૂર થતાં જ નથી. છદ્મસ્થ વીરતા ઘણીથે વાર પ્રાપ્ત કરી એથી સંસારજામણ ચાલુ રહેવા સિવાય અન્ય કંઈ લાભ થયો નથી, એ વાત ખીજી ગાથામાં દર્શાવી કર્મપયડી અંધમાં વણુવેલા અસંખ્ય પ્રદેશ ને અસંખ્યાતા યોગ-ની વાત ત્રીજી ગાથામાં બતાવી. મુદ્દાની વાત કહે છે અને તે એ જ કે જ્યાં અનંતવીર્ય હોય ત્યાં કર્મ ન લાગે. આત્માના આઠ રુચકપ્રદેશમાં કર્મગ્રહણરૂપ ક્રિયા નથી અર્થાત્ જ્યાં યોગની નિશ્ચળતા છે ત્યાં આત્મશક્તિને કોઈ કર્મ રુંધી શકે નહીં એ વાત ચોથી ગાથામાં ટૂંકામાં કહેલી છે જે હૃદયમાં કોતરી રાખવા જેવી છે.

ઉત્કૃષ્ટ વીરયને વેસે,

યોગ ક્રિયા નવિ પેસે રે;

યોગતણી ધ્રુવતાને લેસે,

આતમ શક્તિ ન ખેસે રે.

પાંચમી ગાથામાં ભોગી પુરુષનું દષ્ટાંત આપી મુદ્દો સ્પષ્ટ કર્યો છે અને છઠ્ઠી ગાથામાં પુરવાર કયું છે કે જે વીરપણાની માગણી કરવા આત્મા તત્પર થયો છે, એ કંઈ બહાર શોધવા જવાપણું નથી. મૃગની ડુંટીમાં કસ્તૂરી હોવા છતાં મૂઢ એવું હરણ એ સારુ અરણ્યમાં કૂદકા મારે છે તેમ મોહનિદ્રામાં પડેલ જીવડો પણ ચેષ્ટા કરી રહેલ છે. વીર પ્રભુના સામે

વીરપણું તે આતમઠાણું.

[૧૨૧]

એક વાર બરાબર મીંટ માંડી, તેઓશ્રીએ ગ્રહણ કરેલ માર્ગ યથાર્થ રીતે વિચારે તો બેડાપાર થયા વગર રહે જ નહિં એ માટે સ્તવનકારના શબ્દો આ રહ્યા—

વીરપણું ને આતમ ઠાણું,
જાણ્યું તુમસી વાણું રે;
ધ્યાન વિનાણું શક્તિ પ્રમાણું,
નિજ ધ્રુવપદ પરિમાણું રે.

આમ ચરમ જિનના સ્તવનમાં ઉપરની છઠ્ઠી ગાથા એ નિચોડરૂપ છે. સાતમીમાં તે કેવળ ઉપસંહાર છે. એ સાથે એક નોંધ પણ પ્રાપ્ત થાય છે કે આનંદધનજીકૃત ચોવીશીના પાછલા બે સ્તવનો શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ તથા પંડિત દેવચંદ્રજીએ રચ્યા છે. એથી પૂર્વે જે વિચારણા કરી ગયા તે સાવ પાયા વગરની નથી એમ પુરવાર થાય છે. દરેક સ્તવનના પ્રાંત ભાગે આનંદધન નામ આવતું હોવાથી કયું કોનું રચેલું છે એ શોધવું મુશ્કેલ છે. ઉપર જે બે વિદ્વાનોની વાત કરી એ પણ આગમના અભ્યાસી મહાત્માઓ છે એટલે એમના સ્તવનમાં યોગીરાજનો અધ્યાત્મક્રમ જળવાયેલો ન જણાય છતાં તાસ્વિક ને દ્રવ્યાનુયોગ સંબંધી વિદ્વત્તા ભરેલી છે તે છુપી નથી રહેતી. એ સ્તવનો આજકાલના મામૂલી ને કેવલ ‘અલખેલડા’ કે નાટકી રાગ ને સ્વાંગથી સજ્જેલા સ્તવનો કરતાં અતિ ઘણા ઉચ્ચ ભાવથી ભરપુર છે.

શ્રી પાર્શ્વજિનના ત્રણ સ્તવન મુજબ અહીં પણ ત્રણ સ્તવન ઉપલબ્ધ થાય છે. ઉપર એકની વાત કરી ગયા. બીજાની શરૂઆત નિમ્ન પ્રકારે થાય છે.

ચરમ જિણેસર વિગત સ્વરૂપનું રે,
ભાવું કેમ સ્વરૂપ ?
સાકારી વિણુ ધ્યાન ન સંભવે રે,
એ અવિકાર અરૂપ.

આમાં પ્રભુશ્રી વીરના સાકાર-નિરાકાર સ્વરૂપથી શરૂઆત કરી, આગળની ગાથા-ઓમાં એની ચર્ચા ચલાવી અપેક્ષાથી ઘટનામાં બન્ને પ્રકાર સમાય છે એ દર્શાવ્યું છે. પ્રાંતની બે ગાથાઓ મનન કરવા જેવી છે.

આત્મતા પરિણતિ જે પરિણમ્યો,
તે મુજ ભેદભેદ;
તદાકાર વિણુ મારા રૂપનું રે,
ધ્યાવું વિદ્ય પ્રતિષેધ. ૬
અતિમ ભવગહણે તુજ ભાવનું રે;
ભાવ શું શુદ્ધ સરૂપ;
તમયે આનંદધન પદ પામશું રે,
આતમ રૂપ અનૂપ. ૭

ત્રીજા સ્તવનમાં પ્રભુ શ્રી વીરને અનુભવી તરિકે વર્ણવી, અતીન્દ્રિય પદાર્થો કે જેનું સ્વરૂપ જાણજીવોને માટે અગોચર ને અલભ્ય છે તે કરુણા કરી, સાચી મૈત્રી-ભાવના દાખવી બતાવ્યું તે માટે ઉપકારની લાગણી રજૂ કરી છે.

વીર જિનેશ્વર પરમેશ્વર જ્યો,
જગજીવન જિન ભૂપ;
અનુભવ મિત્તે રે ચિત્તે હિતકરી,
દાખ્યું તાસ સ્વરૂપ.

પદાર્થની ઝોળખાણુ કેવી વિષમ છે એ દર્શાવતાં કથે છે કે—

‘ નય નિક્ષેપે જે ન જાણીયે,
નવિ જહાં પ્રસરે પ્રમાણુ;

[૧૨૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શુદ્ધ સ્વરૂપે રે તે બ્રહ્મ દાખવે,
કેવળ અનુભવ ભાણુ. ૩

આગળની ગાથાઓમાં પ્રભુની શક્તિ
સૂચવતા ને ગુણ વર્ણવતાં અંતમાં (ગાથા
૭ મીમાં) જણાવે છે કે—

અનુભવ સંગે રે રંગે પ્રભુ મલ્યા,
સદ્ગુણ દ્વંડ્યા સવિકાજ;
નિજ પદ સંપદ જે તે અનુભવે,
આનંદધન મહારાજ.

આમ જે લેખમાળા લગભગ જે વર્ષ
ઉપર આરંભી હતી તે આજે પુર્ણ થાય છે.
યોગીરાજ આનંદધનજીના સ્તવનોમાં જે
અધ્યાત્મભાવ ભર્યો છે તે આપણે વિરતારથી
જોઈ ગયા. એ સાથે ક્રમસર પ્રગતિ સાધતો
અભ્યાસી આગળ વધતાં કેવી રીતે આત્મ-
સાક્ષાત્કાર કરી શકે એનો પણ વિચાર કરી
ગયા. આમાં ટુંકમાં કહીએ તો શ્રીમદ્
આનંદધનજીએ પ્રભુના સ્તવનરૂપે સારો ય
ઉત્તરિક્રમ મુમુક્ષુ આત્મા માટે આંકર્યો છે
અને ટુંકાણુમાં આગમના ઉમદા અને કિંમતી
રહસ્યો એમાં ગુંથ્યા છે. સ્તવનોમાં રહેલી
આવી અપૂર્વતા ને અલૌકિકતા આગળ
વર્તમાન કાળના નાટકી રાજોના સ્તવનો ક્રાસ-
કુશીઆ ને છીછરા જણાય છે.

અધ્યાત્મરસિક બંધુઓ આ સ્તવનો
સતત દ્રષ્ટિ સન્મુખ રાખે અને એના ભાવમાં
રમણ કરવાનો અભ્યાસ પાડે તો જરૂર
મુક્તિ સન્મુખ જીવનનાવ દોરી શકે. ॐ શાંતિ.

ઉપદેશ પદ.

સફર આ પૂરી થઈ ગઈ છે.
તમે તરછાડી મમતાને,
વળોને શ્રેયની વાટે,
પ્રમાદી ક્યાં સુધી રહેશો? સફર૦...૧
વીત્યાં ચાલીશ આશામાં,
મન્યું ના દ્રવ્ય તોયે કાંઈ,
થશો ઘરડા હવે એતો. સફર૦...૨
વળે છે ઝાંખ આંખોમાં,
કાન પણ થઈ ગયા બહેરા,
હવે તો કાંઈ સમજોને. સફર૦...૩
ગયો સહુ જન્મ ધંધામાં,
લોભનો અંત ના આવ્યો,
ધર્મ કરશો તમે ક્યારે? સફર૦...૪
ધરા ધન ધામ દારાની,
કરી સેવા ગયા થાકી,
કરી સેવા નિજાતમની. સફર૦...૫
રડાવ્યા દીન દુખિયાને,
ચઢીને માનના ઘાટ,
ખમાવી લો તમે જલદી. સફર૦...૬
ખનીને લીન સ્વાસ્થ્યમાં,
ક્યાં કૃત્યો ઘણાં કૂડાં,
હવે સત્કૃત્યમાં વળજો. સફર૦...૭
થયા સિત્તર પંચોતેર,
દર્યો સાથી તમે માંગો,
પ્રભુનું નામ સંભારો. સફર૦...૮
રાજ્યક્ષમા પડ્યો લાગુ,
અશક્તિબહુ વધી ગઈ છે,
આશક્તિને હવે છોડો. સફર૦...૯
જવું ચાક્કસ બધું મૂકી,
વઢીને કેમ ભૂલો છો ?
મૂંઝાઓ કેમ છો મનમાં? સફર૦...૧૦
પ્રભુના પંથમાં રહીને,
પ્રભુરૂપે તમે થમને,
ખતાવી દો જગતને કે. સફર૦...૧૧
આ શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ

વર્તમાન સમાચાર.

પંજમ સમાચાર.

પટ્ટદર્શન અને જન્મજયંતી.

શીઆલકોટ શહેરના શ્રી આત્માનંદ જૈન ભવનમાં પૂજ્ય આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજે કાર્તિકી પુનમના દિવસે જૈન-અજૈનોની મોટી સભામાં પરમપુનિત શ્રી શત્રુંજયતીર્થના માહાત્મ્ય ઉપર પ્રભાવશાળી વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. ભગવત્પ્રતિભાપૂજન શાસ્ત્રસિદ્ધ છે એમ સાગિત કરી યતાયું હતું.

અપેરે શ્રી શત્રુંજય તીર્થના પટ્ટના દર્શનાર્થે આચાર્યશ્રીજી મુનિમંડળી અને શ્રી સંઘની સાથે વાજતેગાજતે રાયસાહેબ લાલા કર્મચંદજી અગ્રવાલ ઝોનરેરી માજીસ્ટ્રેટની કોઠીએ પધાર્યા હતા. ત્યાં લાહોર અને નારોવાલથી આવેલ શ્રીશત્રુંજયના પટ્ટ બાંધવામાં આવ્યા હતા. સ્તુતિ, ચૈત્યવંદન આદિ વિધિવિધાન કરવામાં આવ્યા. આચાર્યશ્રીજીએ ન્યાયાભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયનંદસૂરીશ્વરજી રચિત 'જિજ્ઞુઠા તોરે ચરણુકમલકી રે' એ સ્તવન બોલી ભાવના ભાવી હતી. શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળ પંજમના વિદ્યાર્થીઓ અને ભાઈઓએ પણ પ્રભુસ્તુતિના સ્તવનો ગાયા હતાં.

આ અવસરે મુંગઠથી રાયસાહેબ લાલા કર્મચંદજીનો ચાતુર્ભાસ નિવિધપણે સાનંદ પૂરું થયું એની ખુશાલીનો તાર આવ્યો. શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના અધ્યાતાજીએ વાંચી સંભળાવતાં સર્વે ઉત્સાહિત થઈ ગયા હતા.

રાતના સાત વાગે લાલાજીની કોઠીએ જ શહેરના સુપ્રતિષ્ઠિત પંડિત જમનાદાસ વઢીલની અધ્યક્ષતામાં કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીની જન્મજયંતી સમારોહથી ઉજવવામાં આવી.

અગમ શ્રી ગુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓએ મગલાચરણ ક્યું. પછી લાહોરનિવાસી પંડિત પુરુષોત્તમચંદ્રજી જૈન શાસ્ત્રી એમ. એ. એમ. ઝો. એલ.એ કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીના જીવન પર બોલતાં જણાવ્યું હતું કે શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીની ધર્મનીતિ, રાજનીતિ અને યોગશાસ્ત્રાદિ અન્ય ભારતીય ધાર્મિક ક્ષેત્રોમાં કેટલું ઉચ્ચ સ્થાન ધરાવે છે તે ઉદાહરણોદ્વારા ગવેપણાત્મક દષ્ટિથી સ્પષ્ટ ક્યું હતું અને જણાવ્યું હતું કે જૈનધર્મના ખરા સ્વરૂપને સમજવું હોય તો જૈન-અજૈન શાસ્ત્રોના અગાધ વિદ્વાન શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીની કૃતિઓ વાંચવી જોઈએ. એ પછી ભૂતપૂર્વ શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના વિદ્યાર્થી પંડિત હીરાલાલજી દુગડે ઉદાહરણો આપી જયંતીનાયકની જીવની ઉપર પ્રકાશ ફેંક્યો હતો,

આચાર્યશ્રીજીના દર્શનાર્થે આવેલ વડોદરાનિવાસી ડો. ત્રિભોવનદાસ લહેરચંદે ઐતિહાસિક ભાષણ આપ્યું હતું. એ પછી સંગીત થયા બાદ અધ્યક્ષ-મહાશયે જય તીનાયકને વિદ્વાતાભરી શ્રદ્ધાંજલી અર્પણ કરી હતી અને જણાવ્યું હતું કે આવા મહાપુરુષો ગમે તે ધર્મના હોય તેઓના ચરણોમાં મારું મસ્તક ઝુકી પડે છે. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીનો વિશ્વપ્રેમ અને એઓની ઉદારતા મને ઘણી જ ખ્યારી લાગે છે. જે સમાજમાં, જે ધર્મમાં આવા પ્રભાવશાળી-પ્રૌઢ વિદ્વાન થઈ ગયા હોય અને શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીજી જેવા પ્રભાવશાળી વિદ્વાન મોજુદ હોય, ખરેખર એ સમાજનું સદ્ભાગ્ય છે ઇત્યાદિ સરસ વિવેચન ક્યું. દશ વાગે સભા વિસર્જન થઈ.

શીઆલકોટ સીટીમાં રામાયણ સમાજ

આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજે શીઆલકોટ શહેરની જૈન અજૈન જનતાની

[૧૨૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આગ્રહભરી વિનંતીને માન આપી ભગવાનશ્રી હેમચંદ્રાચાર્યરચિત જૈન રામચણ્ડ જેમાં આવેલ દરેકે દરેકે વિષયો પર સુંદર વિવેચનો કરી સમન્વૃત્તીપૂર્વક વાંચવા પ્રારંભ કરી હતી તે કા. વ. ૧૩ જ્યજ્ઞકારની સાથે સમાપ્ત થઇ છે એની ખુશાલીમાં પૂજા ભણાવવામાં આવી અને પ્રભાવના કરવામાં આવી.

પાલેજમાં અઢાઇમહોત્સવ તથા શાન્તિ-રનાત્ર સમારોહ.

આચાર્ય શ્રી વિજયલલિતસૂરિજી વિગેરેના સ-પરિવારના પાલેજમાં શુભાગમન આદ્યબહુવિધ ધર્મકાર્યો થવા પામ્યા છે. શેઠ મૂળચંદ લક્ષ્મીચંદની સદ્વિચ્છાથી ઉપરિચિત થએલ આ મહોત્સવ નિમિત્તે કલકત્તા, દિલ્હી, આગ્રા, મુંબઈ, ગુજરાત આદિ શહેરોમાં તથા પંજબ, મારવાડમાં આમત્રણપત્રિકા પાઠવવામાં આવી હતી અને તેને માન આપી ગુજરાત, મુંબઈ અમદાવાદ, અમલનેર આદિ શહેરોના સંબંધ ધરાવતા ઘણા શ્રીમતો આવી પહોંચ્યા હતા. વિધિ માટે વલાદ ગ્રામનિવાસી શેઠ કૂલચંદ ખીમચંદ તથા પૂજા માટે ગર્વયા શ્રી ભૂરાલાલ કૂલચંદ તથા મારતર સુકેન્દ તથા ઉમેદપુરથી (મારવાડથી) ભગ્નમંડળી તથા વડોદરાથી રથ અને ભસ્મથી બેન્ડ મંગાવી ઉત્સવની શોભામાં અદ્ભુત વધારો થયો હતો. નવકા-રશીઓ પણ થઇ હતી.

શાન્તિરનાત્ર સમયે શ્રીમાન શેઠ મૂળચંદ લક્ષ્મીચંદ તથા શેઠ મનસુખલાલ બહેચરદાસને રથાનિક તેમજ આસપાસના સ્થળના જૈન સંઘો તરફથી કિંમતી દુશાલા આદિ અર્પણ કરી સન્માનવામાં આવ્યા હતા. અને દેવદ્રવ્ય, જીવદયા આદિ-માં પણ લોકોએ સારો ફાળો આપ્યો હતો. ઉપરો-ક્ત રીતે મહોત્સવ આનંદપૂર્વક સમાપ્ત થયો હતો.

શ્રી અંધેરી ઉપવાનમહોત્સવ.

આચાર્યદેવશ્રી વિજયરામચંદ્રસૂરિજી મહારા-જના ઉપદેશશ્રવણથી ઉપવાનતપ આરાધન કરવાની શેઠ શ્રી માણેકલાલ યુનીલાલના ધર્મ-પત્ની અ. સૌ. કમળાબહેનની ભાવના જન્યુત થતાં વિનંતિ કરવાથી ઉપવાનતપ આરાધન કરવાનું

પ્રવેશ મુહૂર્ત (પ્રથમ) માગશર શુદ્ધ ૯ તા. ૨૭-૧૧-૪૧ ના રોજ સવારના મુંબઈના પ્રતિષ્ઠિત જૈન અંધુઓની હાજરી વચ્ચે આચાર્યશ્રીએ આરાધક ભાષ્યો તથા બહેનોને ઉપવાનતપક્રિયાની શરૂઆત કરાવી હતી. શ્રીમતી કમળાબહેને ઘણા જ હર્ષપૂર્વક ખીમ્મો સાથે કરી હતી. ૨૦૦ પુસ્ત્રો અને ૪૦૦ બહેનોએ ભાગ લીધા છે. ખીમ્મું મુહૂર્ત માગશર શુદ્ધ ૧૩ નું નક્કી થયેલ છે.

સ્થળ, શેઠ કરમચંદ જૈન પૌત્રવરણા પાસે, શેઠ માણેકલાલભાઈની પોતાની જગ્યામાં આંધેલા વિશાલ મંડપમાં. મળેલું

સમુદાયે કરેલો બહિષ્કાર.

મુનિશ્રી સત્યવિજયજીની સ્વચ્છંદ અનુચિત પ્રવૃત્તિ જોઈ શ્રી ગુજરાંવાલાના શ્રી સંઘે અનેક રીતે તે છોડવા સમજાવ્યાં છતાં પોતાની આદત નહિ બૂલવાથી તેમજ સાધુવેશની પણ નિષ્પ્રચ્છના કરવાથી શીયાલકોટથી શ્રીમાન વિજયવલ્લભસૂરી-શ્વરજીની ગુજરાનવાલા સંઘે આજ્ઞા લઈ તે સત્ય-વિજયને તેના વતન અમદાવાદ વિદાય કરેલ છે. જેથી સર્વ સાધુમુનિરાજ તેથી સાવચેત રહે.

શ્રી આત્માનંદ જૈન મુક્તિમંદિરનું ખાંત મુહૂર્ત.

પૂજ્યપાદ આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરી-શ્વરજી મહારાજના સદુપદેશથી અને એઓશ્રીજીની ઉપસ્થિતિમાં શીયાલકોટ શહેરમાં માગશર સુદિ ૧૦ તા. ૨૮-૧૧-૪૧ શુક્રવારે શ્રી આત્માનંદ જૈન મુક્તિમંદિરનું ખાંત મુહૂર્ત ગુજરાંવાલાનિવાસી લાલા કપૂરચંદજી દુગડ જૈનના સુપુત્રી કુમારી પુષ્પાવતીના હાથે કરવામાં આવ્યું છે. આની ખુશાલીમાં રાયસાહેબ લાલા કર્મચંદજી આનેરરી માજી-રૂટે પાંચ રૂપીયા કુમારી પુષ્પાવતીને બક્ષીશ આપ્યા, કુમારી પુષ્પાવતીએ પોતાના તરફથી ૭ રૂપીયા ઉમેરી ૧૨ રૂપીયા શ્રીમંદિરને અર્પણ કર્યા.

આ પ્રસંગે રાયસાહેબ લાલા કર્મચંદજી આને-રરી માજીરૂટે, લાલા ગોપાલશાહજી, બાબુ ભોળાના-થજી, બાબુ શારીલાલજી ખી. એ., લાલા રામલાલજી પ્યારાલાલજી, ખગ્નચીલાલજી વિગેરે અને ગુજરાં-વાલાનિવાસી લાલા ચરણદાસજી પનાલાલજી, દીવા નચંદજી, છોટાલાલજી, કપૂરચંદજી, ચૌધરી દીના-નાથજી વિગેરે-જૈન અજૈન અંધુઓની ઉપસ્થિતિ ખાસ ધ્યાન ખેંચનારી હતી. શીલાન્યાસની તૈયારી ચાલી રહી છે.

શ્રી વાસુપૂજ્ય (પ્રભુ) ચરિત્ર.

(શ્રી વર્ધમાનસૂરિકૃત.)

૫૪૭૪ શ્લોકપ્રમાણ, મૂળ સંસ્કૃત ભાષા અને સુંદર શૈલીમાં વિસ્તારપૂર્વક જુદા જુદા આગમો તથા પૂર્વાચાર્યોકૃત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રીમાન વર્ધમાનસૂરિજીએ સં. ૧૨૯૯ ની સાલમાં લખેલો આ અપૂર્વ ગ્રંથ છે. રચનાર મહાત્માની કવિત્વશક્તિ અદ્ભુત છે, તે તેમાં આવેલ સર્વ પ્રકારના રસોની પરિપૂર્ણતા જ અત્યંત આપે છે. તેનું આ સાદું, સરલ અને સુંદર ભાષાંતર છે. જિંયા એન્ટીક કાગળો ઉપર સુંદર ચુન્નરાતી અક્ષરોમાં છપાયેલ છે.

આ ગ્રંથમાં પ્રભુના ત્રણ ભવો, પાંચ કલ્યાણકો અને ઉપદેશક જાણુવા યોગ્ય મનનીય સુંદર મોધપાઠો, તત્ત્વજ્ઞાન, તપ વગેરે સંબંધીની વિસ્તૃત હકિકતોના વર્ણનો સાથે પુણ્ય ઉપર પુણ્યાલ્પ ચરિત્ર, રાત્રિભોજન ત્યાગ અને આદર, આરત્રત, શૈલિણી આદિની અનેક સુંદર, રોચક, રસપ્રદ, આહ્વાદક કથાઓ આપેલી છે, કે જેમાંની એક કથા પૂરી થતાં ખીજી વાંચવા મન લલચાય છે અને પૂરી કરવા ઉત્સુકતા થાય છે. તે તમામ કથાઓ ઉપર ગ્રાહ્ય અને સુંદર ઉપદેશ પણ સાથે આપેલ છે. પ્રભુના ત્રણ ભવોના-જીવનના નહિ પ્રગટ થયેલ જાણુવા જેવાં અનેક પ્રસંગો અને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા પછી પ્રભુએ રથજે રથજે વિચરી આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર આદરણીય દેશનાઓ એ તમામ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે.

એકંદરે આ ચરિત્ર પહેલેથી છેલ્લે સુધી મનનપૂર્વક વાંચવા જેવું અને પઠનપાઠનમાં નિરંતર ઉપયોગ કરવા યોગ્ય છે, જેને માટે વિશેષ લખવા કરતાં અનુભવ કરવા જેવું છે.

કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

(આ ગ્રંથ માટે મુનિમહારાજજીઓ વગેરેના જે સુંદર અભિપ્રાયો મળે છે તેની નોંધ માસિકમાં આપવામાં આવે છે.)

શ્રી પ્રભાચંદ્રસૂરિવિરચિત-

શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર (ભાષાંતર)

ઐતિહાસિક કથા-સાહિત્યનો આ ગ્રંથ વર્તમાનકાળના બાવીશ પ્રભાવક આચાર્યો મહારાજના જીવન ઉપર કર્તા મહાપુરુષે સારો પ્રકાશ પાડ્યો છે. જે જે મહાન આચાર્યનો પરિચય આપ્યો છે તેમાં તે સમયની સામાજિક, ધાર્મિક, રાજકીય પરિસ્થિતિ ઐતિહાસિક દષ્ટિએ આપી સુંદર કથાનક (ભાષાંતર) પ્રમાણિક ઐતિહાસિક ગ્રંથ બનાવ્યો છે. મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજે ઐતિહાસિક દષ્ટિએ સુંદર પર્યાલોચના લખી તે ગ્રંથની રચનામાં સુંદરતા વધારી પ્રમાણિક જૈન કથાસાહિત્યમાં ઉમેરો કર્યો છે. એવી સરલ, સુંદર અને સરલતાપૂર્વક રચના કરેલ હોઈને આ ગ્રંથ અમુક અમુક જૈન શિક્ષણ-શાળાઓ માટે ધાર્મિક અભ્યાસક્રમમાં સ્થાન મેળવેલ છે. આવો ઉપયોગી સાહિત્યગ્રંથ હોવાથી વાંચતાં પણ ખાસ આનંદ ઉત્પન્ન કરે તેવો છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦. પોસ્ટેજ અલગ.

લખો : શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી તીર્થંકર ભગવાનના સુંદર ચરિત્રો.

૧. શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર.	રૂ. ૧-૧૨-૦
૨. શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ ભો.	રૂ. ૨-૦-૦
૩. સદર ભાગ ૨ ભો.	રૂ. ૨-૮-૦
૪. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર.	રૂ. ૧-૧૨-૦
૫. શ્રી મહાવીર ચરિત્ર.	રૂ. ૩-૦-૦
૬. શ્રી વાસુપ્રભુ ચરિત્ર.	રૂ. ૨-૮-૦
	રૂ. ૧૩-૮-૦

ઉપરના વિસ્તારપૂર્વક ચરિત્રો એક સાથે બધાં લેનારને અમારા તરફથી પ્રકટ થયેલ અનેક સુંદર ચિત્રો સહિત સાદા કપડાંનાં પાકા બાઇન્ડીંગવાળા શ્રીપાલ રાસ અર્થ સહિત (રૂ. ૨-૦-૦ ની કિંમતનો) બેટ આપવામાં આવશે.

ગુજરાતી ગ્રંથો.

નીચેના ગુજરાતી ભાષાના કથાના સુંદર પુસ્તકો પણ સિલિકે બ્રાહ્મી છે. વાંચવાથી આહ્લાદ ઉત્પન્ન કરે તેવા છે. મનુષ્ય સંસ્કારી, ચારિત્રવાન ખનતાં આત્મકલ્યાણ સાધી શકે છે. મંગાવી ખાત્રી કરો. બધા પુસ્તકો સુંદર અક્ષરોમાં સુશોભિત કપડાંના પાકા બાઇન્ડીંગથી બંધ કરેલ અને કેટલાક તે સુંદર ચિત્રો સહિત છે.

(૧) શ્રી ચંપકમાળા ચરિત્ર	રૂ. ૦-૮-૦	(૯) સુદત્સાગર (પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર)	રૂ. ૧-૦-૦
(૨) શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૦) શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	રૂ. ૨-૮-૦
(૩) શ્રી ઉપદેશ સપ્તતિકા	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૧) શ્રીપાળરાજને રાસ સચિત્ર અર્થ સહિત	
(૪) સુસુખનૃપાદિ ધર્મ પ્રભાવકોની		સાદું પૂઠું	રૂ. ૧-૮-૦
	કથા રૂ. ૧-૦-૦	,,	રેશમી પૂઠું રૂ. ૨-૦-૦
(૫) આદર્શ જૈન સ્ત્રીચરિત્રો	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૨) સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર	રૂ. ૧-૮-૦
(૬) શ્રી દાનપ્રદીપ	રૂ. ૩-૦-૦	(૧૩) શત્રુબંધનો પંદરમો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦-૨-૦
(૭) કુમારપાળ પ્રતિબોધ	રૂ. ૩-૧૨-૦	(૧૪) ,, સોળમો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦-૪-૦
(૮) જૈન નરરત્ન ભાષાશાહ	રૂ. ૨-૦-૦	(૧૫) શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	રૂ. ૦-૧૦-૦

કર્મગ્રંથ ભાગ ૧-૨ સંપૂર્ણ.

૧. સટીક ચાર કર્મગ્રંથ શ્રીમદ્દેવેન્દ્રસૂરિવિરચિત-પ્રથમ ભાગ રૂ. ૨-૦-૦

૨. શતકનામા પાંચમો અને સપ્તતિકાભિધાન છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ, કિર્તીય ભાગ રૂ. ૪-૦-૦

ધણી જ કાળજીપૂર્વક તેનું સંશોધન, અમારી પ્રસ્તુત આવૃત્તિમાં સાવધાનપણે સંપાદક મહાપુરુષોએ આ બંને ગ્રંથોમાં કર્યું છે અને રચના, સંકલના વિદ્વાપૂર્ણ કરવામાં આવેલ છે; જે ગ્રંથ જોયા પછી જ જણાય તેવું છે. બાકી તેની સાથે ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ પ્રસ્તાવનામાં વિગતો, ગ્રંથકારનો પરિચય, વિષયસૂચિ, કર્મગ્રંથનો વિષય કયા ગ્રંથોમાં છે તેની સૂચિ, પારિભાષિક શબ્દના સ્થાનદર્શક કોષ, શ્લોકોનીય કર્મતત્ત્વવિષય શાસ્ત્રોની સૂચિ, કર્મવિષયના મળતાં ગ્રંથો, છ કર્મગ્રંથાન્તર્ગત વિષય દિગંબરી શાસ્ત્રોમાં કયા કયા રચણે છે તેનો નિર્દેશ વગેરે આપવામાં આવેલ હોવાથી અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી થયેલ છે, જે પ્રથમ બહાર પડેલ કર્મગ્રંથ કરતાં અધિકતર છે.

જિંયા એન્ટીક કાગળો ઉપર, સુંદર ટાઇપો અને મજબૂત તથા સુંદર બાઇન્ડીંગમાં બંને ભાગો પ્રકટ થયેલ છે. કિંમત બંનેના રૂ. ૬-૦-૦. પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.